



Casa
Gab.
Est. M.I.
Tab.
N.º 115

THEOLOGIA
II Liturgia

M.I.115

RITVALE ROMANVM.

PAVLIV. PONT. MAX.

I V S S V E D I T V M :

25954



*Nobis ex
am facultate Superiorum.*

VLYSSIPONE:

Ex Officina Petri Craesbeeck.

M. DC. XVII.





САНКТ-ПЕТЕРБУРГСКАЯ
ПУБЛИЧНАЯ БИБЛИОТЕКА

ВИЧАСЛАВОВИЧ

ДИКСОН

L I C E N C, A S.

VI este Ritual Romano, he vtil pera saber as ceremonias que a Igreja Romana vfa na administraçao dos Sacramentos. Podesse dar licençā que se imprima. Lisboa em 18. de Abril de 617.

Fr. Antonio de Saldanha.

VIsta a informaçāo, podesse imprimir este Ritual, & depois de impresso torna pera se conferir com o original, & se dar licençā para poder correr, & sem ella não correra. Em Lisboa aos 19. de Abril de 617.

Bertolameu d'Afonsequa.

Antonio Dias Cardoso.

VIsta a informaçāo, podesse imprimir este Ritual. Aos 28. d' Abril de 617.

Damião Viegas.

DAm licençā a Pedro Craesbeeck, que possa imprimir o Ritual Romano que apresenta, visto a que tem do sancto Officio, & do Ordinatio, & depois de impresso tornara a esta mesa pera se taxar, & sem isso não correra. Em Lisboa

Rangel.

L.Machado.

TAixāo este Ritual Romano em trezentos reis em papel, vista a impressāo ser em tinta preta & vermelha. A xxij de Outubro de 617

Monis.

L.Machado.

PAVLVS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.



POSTOLICÆ Sedi per abundantiam diuinæ gratiæ, nullis suffragantibus meritis, præpositi, nostræ solicitudinis esse intelligimus, super vniuersam domum Dei ita inuigilando intendere, ut opportunis indies magis rationibus prouideatur, quòd, sicut admonet Apostolus, omnia in ea honestè & secundùm ordinem fiant; præcipue verò quæ pertinent ad Ecclesiæ Dei Sacramentorum administrationem: in qua religiose obseruari Apostolicis traditionibus & sanctorum Patrum decretis constitutos ritus & cærimonias, pro nostri officij debito curare omnino tenemur. Quamobrem fe. re. Pius Papa V. Prædecessor noster, huius nostri, tunc sui, officij memor, ad restituendam sacrorum rituum obseruationem in sacro sancto Missæ sacrificio, diuinoque Officio, & simul ut Catholica Ecclesia in fidei unitate, ac sub uno visibili capite beati Petri successore Rom. Pont. congregata, vnum psallendi & orandi ordinem, quantum cum Domino poterat, teneret, Breuiarium primū, & deinde Missale Romanum, multo studio & diligentia elaborata, pastorali prouidentia edenda censuit. Cuius vestigia eodem sa-

pientiæ.

pietate spiritu secutus similis meni. Clemens Papa
VIII. etiam Praedecessor noster, non solum Episco-
pis & inferioribus Ecclesiæ Prælatis accuratè restitu-
tum Pontificale dedit, sed etiam complures alias in
Cathedralibus & inferioribus Ecclesijs cærimonias
promulgato Cærimoniali ordinavit. His ita consti-
tutis, restabat, ut uno etiam volume comprehensi,
sacri & sinceri Ecclesiæ Catholicæ ritus, qui in Sacra
mentorum administratione alijsq; Ecclesiasticis fun-
ctionibus seruari debent ab ijs qui curam anima-
rum gerunt, Apostolicæ Sedis auctoritate prodirent;
ad cuius voluminis præscriptum, in tanta Ritualium
multitudine, sua illi ministeria tamquam ad publi-
cam & ob signatam normam peragerent, unoque ac
fidi ductu in offenso pede ambularent cum con-
fensi. Quod sanè iampridem agitatum negotium,
posteaquam generalium Conciliorum Græcè Lat-
neque diuina gratia editorum opus morari desuit,
sollicitè vrgere nostri munera esse existimauimus.
Ut autem rectè, & ordine, ut par erat, res ageretur,
nonnullis ex Ven. Fratribus nostris S.R.E. Cardina-
libus, pietate, doctrina, & prudentia præstatis, eam
demandauimus, qui cum consilio eruditorum viro-
rum, varijsque præsertim antiquis, & quæ circumfe-
runtur, Ritualibus consultis, eoque in primis, quod
vir singulari pietatis zelo & doctrina bo. me. Iulius
Antonius S.R.E. Cardinalis sanctæ Seuerinæ nuncu-
patus, longo studio, multaque industria & labore ple-

nissi-

nissimum composuerat, rebusque omnibus mature
consideratis. demum diuina aspirante clementia,
quanta oportuit breuitate, Rituale confecerunt. In
quo cum receptos & approbatos Catholicæ Eccle-
siæ ritus suo ordine digestos cōspexerimus, illud sub
nomine Ritualis Romani meritò edendum publico
Ecclesiæ Dei bono iudicauimus. Quapropter hor-
tamur in Domino Ven. Fratres Patriarchas, Archie-
piscopos, Episcopos, & dilectos filios eorum Vica-
rios, necnon Abbates, Parochos vniuersos, ubique lo-
corum existentes, & alios ad quos spectat, ut in pos-
terum tamquam Ecclesiæ Romanæ filij, eiusdem Ec-
clesiæ omnium matris & magistræ auctoritate con-
stituto Rituali in sacris functionibus vtantur, & in
re tanti momenti, quæ Catholica Ecclesia, & ab ea
probatus usus antiquitatis statuit, in uiolate ob-
seruent. Datum Romæ apud sanctam Mariam
Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xvij. Junij
M. DC. XIII. Pontificatus nostri anno decimo.

S. Cobellutius.

INDEX ET ORDO PRÆCIPV
arum rerum, quæ in hoc Rituali libro
continentur.

DE iis, quæ in Sacramento-
riu[m] administratione ge-
neraliter seruanda sunt.
fol. 1.

De Sacramento Baptismi rite ad-
ministrando. 3

Ordo Baptismi patuulorum 7

De Baptismo adulutorum. 12

Ordo Baptismi adulotorum. 13

Ordo supplendi omissa super bap-
tizatum. 25

Ritus seruandus cùm Episcopus
baptizat. 26

Benedictio Fontis Baptismo extra
Sabbatum sanctum Paschæ &
Pentecostes, cùm aqua conse-
crata non habetur. 27

De Sacramento Pœnitentiae. 29

De absolutione ab excommunica-
tione in foro exteriori. 32

Ritus absoluendi excommunica-
tum iam mortuum. 33

De modo absoluendi à suspensi-
one, vel ab interdicto. 34

De sanctissimo Eucharistie Sacra-
mento. 34

Ordo ministrandi sacram Com-
munionem. 35

De Communione Paschali. 37

De Communione infirmorum. 38

De Saeramento extremæ Vnctio-
nis. 41

Ordo administrandi Sacramen-
tum extremæ Vnctionis. 42

Septem Psalmi pœnitentiales. 46

Litaniae.	50
De visitatione & cura infirmo- rum.	54.
Modus iuuandi morientes.	62
Ordo commendationis animæ	63
De exequijs.	75
Quibus non licet dari Ecclesiasti- cam sc̄ pulturam.	76
Exequiaiu[m] Ordo.	77
Officium defunctorum.	85
De officio faciendo in exequijs, ab fente corpore defuncti, & in die tertio, septimo, trigesimo, & anniversario.	122
De exequijs paruulum.	122
De Sacramento Matrimonij. ibid.	
Ritus celebrandi Matrimonij Sí- cramentum.	123
De benedictione mul icris post partum	126
De Benedictionibus regulæ gene- rales.	127
Ordo ad faciendam Aquam be- nedictam.	128
Benedictio candelarum extra diem Purificationis beatæ Ma- riæ virginis.	129
Benedictio domorum in Sabbato sancto Paschæ.	130
Benedictio domorum alio tempo- re facienda.	130
Benedictio loci.	131
Benedictio domus nouæ.	ibid.
Benedictio thalami.	ibid.
Benedictio nauis.	ibid.
Benedictio	

Benedictio communis super fruges & vineas.	132	violatam, si nondum erat ab Episcopo consecrata.	145
Benedictio peregrinorum ad Loca sancta prodeuntium.	ibid.	Ritus benedicendi nouum cæmeterium per Sacerdotem ab Episcopo delegatum.	147
Benedictio peregrinorum post redditum.	133	Ordo reconciliandi cæmeterium violatum, siue Ecclesiæ contiguum sit, siue separatum, vbi Ecclesia non est polluta.	148
Benedictiones esculentorum præsertim in Pascha.	134	De Processionibus.	149
Benedictio agni Paschalis.	ibid.	de Processione in die festo Purificationis	
Benedictio ouorum.	ibid.	cessio B. Mariae Virginis.	150
Benedictio panis.	135	in die Palmarum.	154
Benedictio nouorum fructuum.	ib.	Ordo seruandus in Litaniarum	
Benedictio ad quodcumque comestibile.	ibid.	maiorum processione, & Rogationum.	163
Benedictio olei simplicis.	ibid.	De Processione in festo Sanctissimi Corporis Christi.	164
Benedictiones ab Episcopis, vel aliis facultatem habentibus faciendæ.	136	De Processione ad petendam pluvia.	170
Benedictio sacerdotalium indumentorum in genere.	ibid.	De Processione ad postulandam serenitatem.	171
Benedictio mapparum, seu linteum altaris.	137	Preces ad repellendam tempestatem.	172
Benedictio corporalium.	ibid.	Preces dicendæ tempore penuriae & famis.	173
Benedictio tabernaculi, seu vasculi, pro sacro sancta Eucharistia conseruanda.	138	Processio tempore mortalitatis & pestis.	174
Benedictio nouæ Crucis.	ibid.	Preces dicendæ in Lanijs tempore belli.	175
Benedictio Imaginum Iesu Christi D.N. Beate Mariæ, & Sanctorum.	139	Processio in quacumque tribulatione.	177
Ritus benedicendi, & imponeendi primarium lapidem pro Ecclesia ædificanda, seruandus à Sacerdote facultatem habente ab Episcopo.	140	Preces dicendæ in Processione pro gratiarum actione.	178
Ritus benedicendi nouam Ecclesiam seu Oratorium publicum, ut ibi sanctissimum Missæ sacrificium celebrari possit.	141	De Processione in translatione sacratum Reliquiarum.	183
Ritus reconciliandi Ecclesiam		De exorcizandis obsessis a dæmonio.	185
		Formulæ scribendi in libris habendis apud Parochos.	199
		De	

DE IIS
QVAE INSACRAMEN
TORVM ADMINISTRATIONE
GENERALITER SERVAN
DA SVNT.



T'ea, quæ ex antiquis Catholicæ Ecclesiæ institutis, & sacrorum Canonicum Summarumque Pontificum decretis, de Sacramentorum ritibus ac cærimonijis hoc Libro præscribuntur, qua pars est diligentia ac religione custodiuntur, & ubique fideliter seruentur; illud ante omnia scire & obseruare conuenit, quod Sacrosancta Tridentina Synodus de ijs ritibus decreuit in hæc verba:

Si quis dixerit, receptos & approbatos Ecclesiæ Catholicæ ritus in solemani Sacramentorum administratione adhiberi consuetos, aut contemni, aut sine peccato à ministris pro libito omitti, aut in nouos alios per quemcumque Ecclesiarum Pastorem mutari posse, anathema sit.

Cum igitur in Ecclesia Dei nihil sanctius aut utilius, nihilque excellentius aut magis diuinum habeatur, quam Sacra menta ad humani generis salutem à Christo Domino instituta; Parochus, vel qui uis alius Sacerdos, ad quem eorum administratio pertinet, meminisse in primis debet, se sancta tractare; atque omni ferè temporis momento ad tam sanctæ administrationis officium paratum esse oportere.

Rituale Romanum.

Quamobrem illud perpetuò curabit, ut integrè, castè, pieq; vitam agat: nam etsi Sacra menta ab impuris coquinari non possunt, neque à prauis ministris eorum effectus impediri; impurè tamen & indignè ea ministrantes, in æterne mortis reatum incurruunt. Sacerdos ergo si fuerit peccati mortal is sibi conscius (quod absit) ad Sacramentorum administratio nem non audeat accedere, nisi priùs corde pœniteat: sed si habeat copiam Confessarij, & temporis loci queratio ferat, conuenit confiteri.

Quacumque diei ac noctis hora ad Sacra menta ministranda vocabitur, nullam officio suo prestanto (præsertim si necessitas urget) moram interponat. Ac propterea populum saepè, prout se offeret occasio, præmonebit, ut cùm sacro ministerio opus fuerit, se quam primùm aduocet, nulla temporis aut cuiuscumque incommodi habita ratione.

Ipse verò antequam ad huiusmodi administrationem accedit, paululum, si opportunitas dabitur, orationi, & sacræ rei quam acturus est meditationi vacabit, atque ordinem ministrandi & cærimonias pro tempore spatio præuidebit & perleget.

In omni Sacramentorum administratione superpelliceo sit indutus, & desuper stola eius coloris quem Sacramenti ritus exposcit, nisi in Sacramento Pœnitentie ministrando occasio, vel consuetudo, vel locus interdum aliter suadeat.

Adhibebit quoque vnum saltem, si habeat, vel plures clericos, prout loci & Sacramenti ratio postulabit, decenti habitu & superpelliceo pariter indutos.

Curabit etiam, ut sacra supplex, vestes, ornamenta, linte-

mina, & vasa ministerij integra, nitidaque sint & munda.

In Sacramentorum administratione, eorum virtutem, usum, ac utilitatem, & cærimoniarum significaciones, ut Concilium Tridentinum præcipit, ex sanctorum Patrum & Catechismi Romani doctrina, ubi commodè fieri poterit, diligenter explicabit.

Dum Sacramentum aliquod ministrat, singula verba, quæ ad illius formam & ministerium pertinent, attentè, distinctè, & pie, atque clara voce pronuntiabit. Similiter & alias orationes & preces deuotè ac religiosè dicet; nec memorie, quæ plerumque labitur, facile confidet; sed omnia recitat ex libro. Reliquas præterea cærimonias ac ritus ita decenter gruñque actione peraget, ut adstantes ad cœlestium rerum cogitationem erigat & attentes reddat.

Ad ministrandum procedens, rei quam tractaturus est, intentus sit, nec de ijs, quæ ad ipsam non pertinent, quidquam cum alio colloquatur; in ijsque administratione actualē attentionem habere studeat, vel saltem virtualem, cum intentione faciendi quod in eo facit Ecclesia.

Illud porrò diligenter caueat, ne in Sacramentorum administratione aliquid quavis de causa vel occasione, directè vel indirectè, exigat aut petat; sed ea gratis ministret, & ab omni Simoniae atque auaritiæ suspicione, nedium crimine, longissimè absit. Si quid verò nomine eleemosynæ, aut deuotionis studio, peracto iam Sacramento, sponte à fidelibus offeratur, id licetè pro consuetudine locorum accipere poterit, nisi aliter Episcopo videatur.

Fidelibus alienæ parochiæ Sacraenta non ministrabit,

Rituale Romanum.

nisi necessitatis causa, vel de licētia Parochi, seu Ordinarij.

Omnes autem qui Sacra menta suscipiunt, loco & tempore opportuno monebit, ut remoto inani colloquio, & habitu actu que indecenti, piē ac deuotē Sacramentis interfint, & ea qua pars est reverentia suscipiant.

Librum hunc Ritualem (vbi opus fuerit) semper cūm ministrabit, secum habebit, ritusque & cérimonias in eo præscriptas diligenter seruabit.

Ceterū illorum tantūm Sacramentorum, quorū administratio ad Parochos pertinet, ritus hoc Opere præscribuntur; cuiusmodi sunt Baptismus, Pœnitentia, Eucharistia, Extrema vnc̄tio, & Matrimonium. Reliqua verò duo Sacramēta Confirmationis & Ordinis, cūm propria sint Episcoporū, ritus suos habent in Pontificali præscriptos. Et ea, que de ijs atque alijs Sacramentis scire, seruare, & docere Parochi debent, cūm ex alijs libris, tum præcipue ex Catechismo Romano sumi possunt. Siquidem hic de ijs ferè tantūm agere instituti operis ratio postulat, quæ ad ipsorum quinque Sacramētorum ritus pertinent.

Postremo, quisquis Sacra menta administrare tenetur, habeat libros necessarios ad officium suum pertinentes, eosque præsertim, in quibus variarum parochialium functionum notæ ad futuram rei memoriam describuntur, ut ad finem huius Ritualis habetur.

D E
SACRAMENTO BAPTISMI,
RITE ADMINISTRANDO.



Acrum Baptisma, Christianæ religionis & æternæ vitæ ianuam, quod inter alia nouæ Legis Sacra menta à Christo instituta primum tenet locum, cunctis ad salutem necessarium esse; ipsa Veritas testatur illis verbis: Nisi quis renatus fuerit ex aquâ & Spiritu sancto, nō potest introire in regnum Dei. Itaque summa ad illud opportunè riteque administrandum ac suscipiendum diligentia adhibenda est.

Cum autem ad hoc Sacramentum conferendum alia sint de iure diuino absolutè necessaria, ut materia, forma, minister; alia ad illius solemnitatem pertineant, ut ritus ac ceremoniæ quas ex Apostolica & antiquissima traditione acceptas & approbatas, nisi necessitatis causa, omittere non licet; de ijs aliqua præmonenda sunt, ut sacrum hoc ministerium ritè ac sanctè peragatur.

De materia Baptismi.

A C primùm intelligat Parochus, cùm huius Sacramenti materia sit aqua vera ac naturalis, nullum alium liquorem ad id adhiberi posse.

Aqua verò solemnis Baptismi sit eo anno benedicta in Sabato sancto Paschatis, vel Sabbato Pentecostes, que in Fonte mundo nitida & pura diligenter consciuetur: & hæc, quando

Rituale Romanum.

noua benedicenda est, in Ecclesiæ, vel potius Baptisterij sacrum effundatur.

Si aqua benedicta tam imminuta sit, ut minus sufficere videatur, alia non benedicta admisceri potest, in minori tamen quantitate.

Si verò corrupta fuerit, aut effluxerit, aut quoquis modo defecerit, Parochus in Fontem bene mundatum ac nitidum recentem aquam infundat, eamque benedicat ex formula quæ infra prescribitur.

Sed si aqua conglaciata sit, curetur ut liquefiat; si autem ex parte congelata sit, aut nimium frigida, poterit parū aquæ naturalis non benedictæ calefacere, & admiscere aquæ baptismali in vasculo ad id parato, & ea tepefacta ad baptizandū vti, ne noceat infantulo.

De forma Baptismi.

Quoniam Baptismi forma his verbis expressa, Ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, omnino necessaria est; ideo eam nullo modo licet mutare, sed eadem verba uno & eodem tempore, quo fit ablutio, pronuntianda sunt.

Latinus Presbyter Latina forma semper utatur.

Cum Baptismum iterare nullo modo liceat, si quis sub conditione, de quo infra, sit baptizandus, ea conditio explicanda est, hoc modo: Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris, &c. Hac tamen conditionali forma non passim, aut leuiter vti licet; sed prudenter, & ubi re diligenter peruestigata, probabilis subest dubitatio, infantem non fuisse baptizatum.

Baptismus licet fieri possit aut per infusionem aquæ , aut per immersionem , aut per aspersionem ; primus tamen vel secundus modus, qui magis sunt in v̄su pro Ecclesiarum consuetudine retineantur ; ita vt trina ablutione caput baptizandi perfundatur, vel immergatur in modum Crucis vno & eodem tempore quo verba proferuntur, & idem sit aquam adhibens, & verba pronuntians.

Vbi verò Baptismus fit per infusionem aquæ, cauendū est, ne aqua ex infantis capite in Fontem, sed vel in Sacrariū Baptisterij prope ipsum Fontem extructum defluat, aut in aliquo vase, ad hunc vsum parato, recepta , in ipsius Baptisterij vel in Ecclesiæ Sacrarium effundatur.

De ministro Baptismi.

Ligitimus quidem Baptismi minister est Parochus, vel alius Sacerdos à Parocho vel ab Ordinario loci delegatus: sed quoties infans aut adultus versatur in vitæ périculo, potest sine solemnitate à quocumque baptizari in quilibet lingua, siue clericō siue laico etiam excommunicato, siue fidelis siue infideli, siue catholicō siue hæretico , siue viro siue femina, seruata tamen forma & intentione Ecclesiæ.

Sed si adsit Sacerdos, Diacono præferatur, Diaconus Subdiacono, clericus laico, & vir feminine; nisi pudoris gratia deceat feminam potius quam virū baptizare infantem nō omnino editum, vel nisi melius femina sciret formam & modū baptizandi. Quapropter curare debet Parochus, vt fideles, præfertim obstetrices, reclūm baptizandi ritum probè teneant & seruent.

Pater aut mater propriā prolem baptizare nō debet, præ-

Rituale Romanum.

terquam in mortis articulo , quando alius non reperitur qui baptizet, neque tunc ullam contrahunt cognationem, que matrimonij usum impeditat.

De baptizandis paruulis.

Opportunè Parochus hortetur eos, ad quos ea cura pertinet ut natos infantes siue baptizandos, siue baptizatos, quam primum fieri poterit, & qua decet Christiana modestia sine pompæ vanitate deferant ad Ecclesiam, ne illis Sacramentum tantopere necessarium nimium differatur cum periculo salutis, & ut ijs, qui ex necessitate priuatim baptizatis sunt, consuetæ cærimonie ritusque suppleantur, omis- sa forma & ablutione.

Nemo in utero matris clausus baptizari debet. Sed si infans caput emiserit, & periculum mortis immineat, baptizetur in capite ; nec postea si viuus euaserit, erit iterum baptizandus. At si aliud membrum emiserit, quod vitalem indicet motum, in illo, si periculum impendeat, baptizetur; & tunc si natus vixerit, erit sub conditione baptizandus, eo modo quo supra dictum est: Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris, &c. Si verò ita baptizatus deinde mortuus prodierit ex utero, debet in loco sacro sepeliri.

Si mater prægnans mortua fuerit fætus quam primū cœtè extrahatur, ac si viuus fuerit, baptizetur; si fuerit mortuus, & baptizari non potuerit, in loco sacro sepeliri non debet.

Infantes expositi, & inuerti, si re diligenter inuestigata de eorum Baptismo non constat, sub conditione baptizentur.

In monstribus verò baptizandis, si casus eueniat, magna cau-
tio adhibenda est: de quo, si opus fuerit, Ordinarius loci , vel

alij periti consulantur, nisi mortis periculum immineat.

Monstrum quod humanam speciem non praefferat, baptizari non debet: de quo si dubium fuerit, baptizetur sub hac conditione: Si tu es homo, ego te baptizo, &c.

Illud vero, de quo dubium est, una ne aut plures sint personae, non baptizetur, donec id discernatur. Discerni autem potest, si habeat unum vel plura capita, unum vel plura pectora: tunc enim totidem erunt corda, & anime, hominesque distincti, & eo casu singuli seorsum sunt baptizandi, unicuique dicendo: Ego te baptizo, &c. Si vero periculum mortis immineat, tempusque non suppetat, ut singuli separatim baptizentur, poterit minister singulorum capitibus aquam infundens omnes simul baptizare, dicendo: Ego vos baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti. Quam tamen formam in ijs solum, & in alijs similibus mortis periculis ad plures simul baptizandos, & ubi tempus non patitur ut singuli separatim baptizentur; alias nunquam licet adhibere.

Quando vero non est certum in monstrorum esse duas personas, ut quia duo capita & duo pectora non habet bene distincta; tunc debet primum unus absolute baptizari, & postea alter sub conditione, hoc modo: Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti.

De Patrinis.

Procurus antequam ad baptizandum accedat, ab ijs, ad quos spectat, exquirat diligenter, quem, vel quos suscep- tores seu Patrinos elegerint, qui infantem de sacro Fonde suscipiant, ne plures quam liceat, aut indignos vel ineptos admittat.

Rituale Romanum.

Patrinus unus tantum, siue vir siue mulier, vel ad summu-
vnus & vna adhibeantur ex decreto Concilij Tridentini: sed
simul non admittantur duo viri, aut due mulieres, neq; ipsius
baptizandi pater aut mater.

Hos autem Patrinos saltem in ætate pubertatis, ac Sacra-
mento Confirmationis consignatos esse maximè conuenit.

Sciant præterea Parochi, ad hoc munus non esse admittē-
dos infideles, aut hæreticos, non publicè excommunicatos aut
interdictos, non publicè criminosos aut infames, nec præterea
qui sana mente non sunt, nec qui ignorant rudimenta fidei:
hæc enim Patrini spirituales filios suos, quos de Baptismi Fô-
te susceperint, vbi opus fuerit, opportунè docere tenentur.

Præterea ad hoc etiam admitti non debent Monachi vel
Sanctimoniales, neque alij cuiusvis Ordinis Regulares à secul-
lo segregati.

De tempore & loco administrandi Baptismum.

Quamuis Baptismus quovis tempore, etiam interdicti
& cessationis à diuinis, præsertim si urget necessi-
tas, conferri possit; tamen duo potissimum ex anti-
quissimo Ecclesiæ ritu sacri sunt dies, in quibus solemnii cæri-
monia hoc Sacramentum administrari maximè conuenit: nē-
pe Sabbatum sanctum Paschæ, & Sabbatum Pentecostes,
quibus diebus Baptismalis Fontis aqua ritè consecratur: Què
ritum, quantum fieri commodè potest, in adultis baptizandis,
nisi vitæ periculum immineat, retineri decet, aut certè non
omnino prætermitti, præcipue in Metropolitanis aut Cathe-
dralibus Ecclesijs.

Ac licet urgente necessitate, vbiique baptizare nihil impe-

diat,

diat, tamen proprius Baptis̄mi administrandi locus est Ecclesia, in qua sit Fons Baptismalis, vel certè Baptisterium prope Ecclesiam.

Itaque, necessitate excepta, in priuatis locis nemo baptizari debet; nisi forte sint Regum aut magnorum Principum filii, id ipsis ita deponentibus; dummodò id fiat in eorum Capellis, seu Oratorijs, & in aqua Baptismali de more benedicta.

Baptisterium sit decenti loco, & forma, materiaque solida, & quæ aquam bene contineat, decenter ornatum, & cancellis circumseptum, sera & clave munitum, atque ita obseratum, ut puluis vel aliae fordes intrò non penetrant: in eoque, ubi commode fieri potest, depingatur imago sancti Ioannis Christum baptizantis.

De sacris Oleis, & alijs requisitis.

Sacrum Chrisma, & sanctum Oleum, quod & Catechumenorum dicitar, quorum usus est in Baptismo, eodem anno sint ab Episcopo de more benedicta Feria quinta in Cœna Domini.

Curet Parochus, ut ea suo tempore quam primum habeat, & tunc vetera in Ecclesia comburat.

Veteribus Oleis, nisi necessitas cogat, ultra annum non vultatur; ac si deficere videantur, & Chrisma, aut Oleum benedictum haberi non possit, aliud oleum de oliuis non benedicatum adiiciatur, sed in minori quantitate.

Chrisma & Oleum sacrum sint in suis vasculis argenteis, aut saltem stanneis bene obturatis: quæ vascula sint inter se distincta, & propriam vnumquodque inscriptionem habeat

Rituale Romanum.

maiusculis litteris incisam, ne quis error committatur.

Ad usum vero quotidianum minora habeantur vascula ex argento, si fieri potest, aut stanno; siue separata, siue etiam coniuncta; apte tamen distincta & benè cooperta, & cum suis inscriptionibus ut supra, ne Parochus aberret, & unum pro altero sumat, quod cauere debet diligenter.

In ea igitur ex maioribus vasculis Chrismatis & Olei, quod sufficiat, infundatur, atque ut effusionis periculum caueatur, commodum erit in his vasculis bombacium seu quid simile habere, Oleo sacro & Chrismate separatim perfusum, in quæ pollex, cum opus est, ad inungendum immittatur.

Hæc vascula ita parata, in loco proprio, honesto, ac mundo, sub clave ac tutæ custodia dec̄ter afferuntur, ne ab aliquo nisi à Sacerdote temerè tagantur, aut eis sacrilegè quispiā abuti possit.

Parochus quantum fieri potest, curet, ne per laicos, sed per se vel per alium Sacerdotem, vel saltem per alium Ecclesiæ ministrum hæc Olea deferantur: caueat item ne de ijs quidquā vlli umquam tribuat, cuiusvis rei praetextu.

Sal, quod in os baptizandi immittendum est, sit benedictū sua peculiari benedictione, que infra prescribitur; neque utatur sale exorcizato ad benedicendum aquam; sitque prius benè cofractum & attritum, siccum ac mundum. Sal ita benedictum nemini tradatur, neque etiam ijs, qui benedicendum attulerint, reddatur; sed ad alios baptizandos seruetur, aut in Sacrarium abiiciatur.

Cum igitur Baptismi Sacramentum iam administrandum est, hæc in promptu esse debent.

Vascula sacri Olei Catechumenorum, & Chrismatis.

Vasculū cū sale benedicendo, vel iam, ut dictū est, benedicto.

Vasculum, seu cochlearē ex argento, vel alio metallo nitidum, ad aquā Baptismi fundendam supra caput baptizandi, quod nulli præterea alij usui deseruiat.

Peluis, seu bacile ad excipiendam aquā ex capite defluentem, nisi statim in Sacrarium defluat.

Gossipium, alio nomine bombacium, seu quid simile, ad abstergenda loca sacris Oleis inuncta.

Stole duæ, ubi commode haberi possunt, una violacea, & altera alba, ut infrā notatur, mutanda; sin minus, una sultem adhibeatur.

Medulla panis, qua inuncti Sacerdotis digitī, cum manus lauat, abstergantur, & vas pro manuum lotione post Baptismum, quod huic tantum usui deseruire decet.

Alba vestis in modum pallioli, seu linteolum candidum infantis capiti imponendum.

Cereus, seu candela cerea baptizato ardens tradenda.

Hic denique Ritualis liber sit paratus, & item liber Baptismalis, in quo baptizati describuncur.

Omnibus igitur opportune præparatis, Sacerdos ad tanti Sacramenti administrationem, lotis manibus, superpelliceo & stola violacea indutus accedit, clericum unum, seu plures si potest, secum adhibeat, superpelliceo pariter indutos, qui sibi ministrent.

Ita paratus accedit ad limen Ecclesiae, ubi foris exspectant qui infantem detulerunt.

Interroget (nisi de his bene sibi constet) an sit sue Parochiæ, masculus an femina, an sit domi baptizatus, & à quo, &

Rituale Romanum.

quam rite, & qui sint Compares qui infantem teneant, pro eoque respondeant; quos pie ac decenter assistere, ac, prout opus fuerit, pro baptizando ad interrogaciones respondere admoneat.

Et quoniam ijs qui baptizantur, tamquam Dei filijs in Christo regenerandis, & in eius militiam adscribendis, nomen imponitur, curet, ne obscena, fabulosa, aut ridicula, vel inaniū deorum, vel impiorum Ethnicoram hominum nomina impellantur; sed potius, quatenus fieri potest, Sanctorum; quorum exemplis fideles ad pie vivendum excitentur, & patrocinij protegantur.

His igitur expeditis, & accepto nomine baptizandi, positi, si infans fuerit, super brachium dextrum illius qui eum defert, Parochus ad Baptismum procedat, in hunc modum nominatim interrogans.

ORDO BAPTISMI PARVULORVM.



Quid petis ab Ecclesia Dei? **Patrinus** respondet: Fidem. Sacerdos. Fides quid tibi præstat? **Patrinus** respondet: Vitam æternam. **Sacerdos**. Si igitur vis ad vitam ingredi, serua mandata: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua, & proximū tuum sicut te ipsum. **Deinde** ter exsufflet leniter in

faciem infantis, & dicat semel : Exi ab eo, **vel** ab ea, immunde spiritus, & da locum Spiritui sancto paracito. Postea pollice faciat signum Crucis in fronte & in pectore infantis, dicens : Accipe signū Crucis tam in fronte **X** quām in corde **X** sume fidem cælestium præceptorum, & talis esto in moribus, ut templum Dei iam esse possis.

Oremus.

PReces nostras, quæsumus Domine, clementer exaudi: & hunc electum tuum **N.** Crucis Dominicæ impressione signatum perpetua virtute custodi, ut magnitudinis gloriæ tuæ rudimenta seruans, per custodiam mandatorum tuorum ad regenerationis gloriam peruenire mereatur. Per Christū Dominum nostrum. **R.** Amen.

Deinde imponat manum super caput infantis, ac dicat:

Oremus.

OMnipotens sempiterne Deus, Pater Domini nostri Iesu Christi, respicere dignare super hunc famulum tuum **N.** quem ad rudimenta fidei vocare dignatus es: omnem cæcitatem cordis ab eo expelle: disrumpere omnes laqueos satanæ, quibus fuerat colligatus: aperi ei Domine ianuam pietatis tuæ, ut signo sapientiæ tuæ imbutus, omnium cupiditatum fœtoribus careat, & ad suauem odorem præceptorum tuorum lætus tibi in Ecclesia tua deferuiat, & proficiat de die in diem. Per eundem Christum Dominum nostrum. **R.** Amen.

Rituale Romanum.

Deinde Sacerdos benedicat salem , qui semel benedictus alias ad eundem usum deseruire potest.

Benedictio salis.

Exorcizo te creatura salis, in nomine Dei Patris omnipotentis ✕, & in charitate Domini nostri Iesu Christi ✕ & in virtute Spiritus sancti ✕ Exorcizo te per Deum viuum ✕ per Deum verū ✕, per Deum sanctum ✕ per Deum ✕ qui te ad tutelam humani generis procreauit, & populo venienti ad credulitatem per seruos suos consecrari præcepit, vt in nomine sanctæ Trinitatis efficiaris salutare Sacramentum ad effugandum inimicum. Proinde rogamus te Domine Deus noster, vt hanc creaturam salis sanctificando sanctifiques ✕ & benedicendo benedicas ✕, vt fiat omnibus accipientibus perfecta medicina, permanens in visceribus eorum, in nomine eiusdem Domini nostri Iesu Christi, qui venturus est iudicare viuos & mortuos, & saeculum per ignem. **R.** Amen.

Deinde immittat modicum salis benedicti in os infantis, dicens: **N.** Accipe salem sapientiae: propitiatio sit tibi in vitam æternam. **R.** Amen. Sacerdos. Pax tecum. **R.** Et cum spiritu tuo.

O remus.

Deus Patrum nostrorum, Deus vniuersæ conditor veritatis, te supplices exoramus, vt hunc famulum tuum **N.** respicere digneris propitiis, & hoc primū pabulū salis gustantē, non diutiū esuri-

esurire permittas , quò minus cibo expleatur cælesti,
quatenus sit semper spiritu feraens, spe gaudens, tuo
semper nomini seruiens. Perduc eum Domine, quæ-
sumus, ad nouæ regenerationis lauacrum, vt cum fi-
delibus tuis promissionum tuarum æterna præmia
consequi mereatur. Per Christū Dominum nostrū.

R. Amen.

Exorcizo te immunde spiritus in nomine Patris
X & Filij **X** & Spiritus sancti **X**, vt exeas , & re-
cedas ab hoc famulo Dei **N.** Ipse enim tibi impe-
rat, maledicte dammate , qui pedibus super mare
ambulauit, & Petro mergenti dexteram porrexit.

Ergo maledicte diabole, recognosce sententiam
tuam, & da honorem Deo viuo & vero , da honoré
Iesu Christo Filio eius , & Spiritui sancto , & recede
ab hoc famulo Dei **N.** quia istum sibi Deus & Do-
minus noster Iesus Christus ad suam sanctam gra-
tiam, & benedictionem, Fontemque Baptismatis vo-
care dignatus est.

Hic pollice in fronte signat infantem. dicens:

Et hoc signum sanctæ Crucis **X** quod nos fronti
eius damus, tu maledicte diabole numquam audeas
violare . Per eundem Christum Dominum nos-
trum. **R.** Amen.

Mox imponit manum super caput infantis, & dicit:

O remus.

A Eternam ac iustissimam pietatem tuam de-
precor, Domine sancte , Pater omnipotens,

Rituale Romanum.

æterne Deus, auctor luminis & veritatis, super hunc famulum tuum **N.** vt digneris illum illuminare lumine intelligentiæ tuæ: munda eum, & sanctifica: da ei scientiam veram, vt dignus gratia Baptismi tui esse c̄tus, teneat firmam spem, consilium rectum, doctrinam sanctā. Per Christum Dñm nostrum. **R.** Amen.

Postea Sacerdos imponit extremam partem stolæ super infantem, & introducit eum in Ecclesiā, dicēs:

N. Ingredere in templum Dei, vt habeas partem cum Christo in vitam æternam. **R.** Amen.

Cum fuerint Ecclesiam ingressi, Sacerdos procedens ad Fontem cum Susceptoribus coniunctim clara voce dicit:

Credo in Deum Patrem omnipotentem, creatorem cæli & terræ. Et in Iesum Christum, filium eius unicum, Dominum nostrum. Qui conceptus est de Spiritu sancto, natus ex Maria virginē. Passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus, & sepultus. Descendit ad inferos; tertia die resurrexit à mortuis. Ascendit ad cælos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis. Inde venturus est iudicare viuos & mortuos. Credo in Spiritum sanctum. Sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum communionem, remissionem peccatorum, Carnis resurrectionem, Vitam æternam, Amen.

Pater noster, qui es in cælis, sanctificetur nomē tuum: adueniat regnum tuum: fiat voluntas tua, sicut in cælo, & in terra. Panem nostrum

quotidianum da nobis hodie: & dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in temptationem : sed libera nos à malo, Amen.

Ac deinde, antequam accedat ad Bapt̄sterium, dicat.

E X O R C I S M V S.

Exorcizo te omnis spiritus immunde, in nomine Dei Patris omnipotentis **¶**, & in nomine Iesu Christi filii eius, Domini & Iudicis nostri **¶**, & in virtute Spiritu sancti **¶**, ut discedas ab hoc plasmate Dei **N.** quod Dominus noster ad templū sanctum suum vocare dignatus est, ut fiat templum Dei viui, & Spiritus sanctus habitet in eo. Per eundem Christum Dominum nostrum, qui venturus est iudicare viuos & mortuos, & saeculum per ignem. **R.** Amen.

Postea Sacerdos digito accipiat de salvia oris sui, & tangat aures & nares infantis: tangendo vero aurem dexteram, & sinistram, dicat:

Ephphetha, quod est Adaperire : **deinde tangat nares, dicens :** In odorem suavitatis. Tu autem effugare diabole, appropinquabit enim iudicium Dei. Postea interrogat baptizandum nominatim, dicens: **N.** Abrenuntias satanæ?

Respondet Patrinus : Abrenuntio.

Et omnibus operibus eius? **R.** Abrenuntio.

Et omnibus pompis eius? **R.** Abrenuntio.

Deinde Sacerdos inungit pollicem in Oleo Cate-

Rituale Romanum.

chumenorum, & infantem vngit in pectore, & inter scapulas, in modum Crucis, dicens:

Egote linio **X** Oleo salutis in Christo Iesu Domino nostro, vthabeas vitam æternam. **R.** Amen.

Subinde pollicem & inuncta loca abstergit bombacio vel re simili, & interrogat expresso nomine baptizandum, Patrino respondente.

N. Credis in Deum Patrem omnipotentem, creatorem cæli & terræ? **R.** Credo.

Credis in Iesum Christum Filium eius unicum, Dominum nostrum, natum, & passum? **R.** Credo.

Credis in Spiritum sanctum, sanctam Ecclesiam catholicam, Sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem; vitam æternam? **R.** Credo.

Subinde expresso nomine baptizandi, Sacerdos dicit: **N.** Vis baptizari? Respondet Patrinus: Volo.

Tunc Patrino, vel Matrina, vel vtroque (si ambo admittantur) infantem tenente, Sacerdos vasculo seu vrceolo accipit aquam Baptismalē, & de ea ter fundit super caput infantis in modum Crucis, & simul verba proferens, semel tantum distincte & attentè dicit:

N. Ego te baptizo in nomine Patris **X**, fundat primò, & Filij **X**, fundat secundò, & Spiritus **X**, sancti, fundat tertio.

Vbi autem est consuetudo baptizandi per immersionem, Sacerdos accipit infantem, & aduertens ne

lædatur , cautè immergit , & trinā mersione baptizat , & semel tantūm dicit:

N. Ego te baptizo in nomine Patris **¶**, & Filij **¶**, & Spiritus **¶** sancti.

Mox Patrinus, vel Matrina, vel vterque simul infantem de sacro Fonte leuant, suscipientes illum de manu Sacerdotis.

Si verò dubitatur, an infans fuerit baptizatus, vttatur hac forma. N. Si nō es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris **¶** & Filij **¶**, & Spiritus **¶** sancti. Deinde intingit pollicem in sacro Chrismate , & vngit infantem in summitate capitis in modū Crucis, dicens:

Deus omnipotens , Pater Domini nostri Iesu Christi, qui te regenerauit ex aqua & Spiritu sancto , quique dedit tibi remissionem omnium peccatorum (hic inungit) ipse te liniat Christate salutis **¶** in eodem Christo Iesu Domino nostro in vitam æternam. **R.** Amen.

Sacerdos. Pax tibi. **R.** Et cum spiritu tuo.

Tum bombacio , aut re simili ablertigit pollicem suum , & locum inunctum , & imponit capiti eius linteolum candidum loco vestis albæ, dicens:

Accipe vestem candidam , quam immaculatam perferas ante tribunal Domini nostri Iesu Christi, ut habeas vitam æternam. **R.** Amen.

Postea dat ei, vel Patrino, candelam accensam, dicés:

Accipe lampadem ardentem, & irreprehensibilis

Rituale Romanum.

custodi Baptismum tuum : serua Dei mandata , vt cùm Dominus venerit ad nuptias , possis occurrere ei vna cum omnibus Sanctis in aula cælesti, habeasque vitam æternam , & viuas in sæcula sæculorum.

¶. Amen.

Postremò dicit: N. Vade in pace, & Dominus sit tecum. *¶. Amen.*

Si verò fuerint plures baptizandi , siue masculi siue feminæ , in Catechismo masculi statuantur ad dexteram , feminæ verò ad sinistram ; & omnia pariter dicantur vt suprà in proprio genere , & numero plurali. Verùm prima nominis interrogatio , exsuffratio , Crucis impressio , seu signatio , tactus aurium & narium cum saliuia , ab renuntiationis interrogatio , vnc̄tio Olei Catechumenorum , interrogatio de Fide seu Symbolo , & ipse Baptismus , inunctio Chrisma- tis , candidæ vestis impositio , atque accensæ candelæ traditio singulariter singulis , & primùm masculis , deinde feminis fieri debent.

Si infans , vel adultus ægrotus adeò grauiter laboret , vt periculum immineat ne pereat , antequam Bap- tismus perficiatur , Sacerdos omis̄is , quæ Baptismum præcedunt , eum baptizet , ter , vel etiam semel infun- dens aquam super caput eius in modum Crucis , di- cens : **Ego te baptizo in nomine Patris**  , &c. **II.**

Si non habeatur aqua Baptismalis , & periculum impendeat , Sacerdos utatur aqua simplici.

Deinde si habeat Chrisma , liniat eum in vertice

dicens :

dicens: Deus omnipotens, Pater Domini nostri Iesu Christi, &c. ut suprà. II.

Postea dat ei linteolum candidum, dicens: Accipe vestem, &c.

Ac demum det ei ceream candelam accensam, dicens: Accipe lampadem, ut suprà. Si superuixerit, suppleantur alij ritus omisi.

Admonendi sunt Susceptores de spirituali cognitione, quā contraxerunt cum baptizato, baptizatique patre & matre; quae cognatio impedit matrimonium, ac dirimit.

Curet Parochus parentes infantis admoneri, ne in lecto secum ipsi, vel nutrices paruulum habeant, propter oppressio- nis periculum: sed eum diligenter custodiant, & opportunè ad Christianam disciplinam instituant.

Commonendi sunt etiam parentes, & alij si opus fuerit, ne filios Hebreis, alijs ve infidelibus, vel hæreticis mulieribus ullo modo lactandos aut nutriendos tradant.

Antequam infans ex Ecclesia asportetur, aut Susceptores discedant, eorum nomina, & alia de administrato Baptismo ad prescriptam formam in Baptismali libro Parochus accuratè describat.

DE

DE BAPTISMO AD VLTORVM.

Si quis adultus sit baptizandus, debet prius secundum Apostolicam regulam in Christiana fide ac sanctis moribus diligenter institui, & per aliquot dies in operibus pietatis exerceri, eiusque voluntas & propositum saepius explorari, & non nisi sciens & volens, probeque instructus baptizari.

At verò si quis, dum instruitur, in mortis periculum incidat, baptizari que voluerit, habita ratione periculi vel necessitatis baptizetur.

Adultorum Baptismus, ubi commodè fieri potest, ad Episcopum deferatur, ut si illi placuerit, ab eo solemnius conferatur; alioquin Parochus ipse baptizet, statu cærimonia.

Decet autem huiusmodi Baptismum ex Apostolico instituto, in Sabbato sancto Paschatis, vel Pentecostes, solemniter celebrari.

Quare si circa haec tempora Catechumeni sint baptizandi, in ipsis dies, si nihil impedit, Baptismum differri conuenit.

Verum si circa, seu post tempus Pentecostes aliqui conuer- si fuerint, qui ægrè ferant suum Baptisma in longum tempus differri, & ad illud festinare, instructique ac ritè parati esse nesciantur, citius baptizari possunt.

Catechumenus instructus baptizetur in Ecclesia, seu in Baptisterio. Patrinus ei assistat, & ipse Catechumenus ad

Sacerdotis interrogationes respondeat; nisi mutus fuerit, aut omnino surdus, vel ignotæ linguae: quo casu vel per Patrinum, si illam intelligat, aut alium interpretem, vel nutu consensum explicet suum.

Pro huius autem veneratione Sacramenti, tam Sacerdotem qui adultos baptizabit, quam ipsos adultos qui sani sunt, conuenit esse ieunos.

Quare non post epulas, aut prandia, sed ante meridiem (nisi ex rationabili causa aliter faciendum esset) eorum Baptisma celebretur.

Admonitus est Catechumenus, ut peccatorum suorum paeniteat.

Amentes & furiosi non baptizentur, nisi tales à nativitate fuerint: tunc enim de ijs idem iudicium faciendum est, quod de infantibus: atque in fide Ecclesiae baptizari possunt.

Sed si dilucida habeant interualla, dum mentis compotes sunt, baptizentur, si velint. Si vero antequam insanire, suscipiendi Baptismi desiderium ostenderint, ac vilæ periculum immineat, etiam si non sint compotes mentis, baptizentur.

Idemque dicendum est de eo, qui lethargo aut phrenesi laborat; ut tantum vigilans & intelligens baptizetur; nisi periculum mortis impendeat, si in eo prius apparuerit Baptismi desiderium.

Sacerdos diligenter curet, ut certior fiat de statu & conditione eorum, qui baptizari petunt, praesertim exterorum. De quibus facta diligentis inquisitione, num alias ac ritè sint baptizati, caueat, ne quis iam baptizatus imperitia, vel errore, aut ad quæstum, vel ob aliam causam, fraude dolò ve iterum baptizari velit.

Rituale Romanum.

Omnis autem, de quibus re diligenter inuestigata, probabili dubitatio est, an baptizati fuerint, si nihil aliud impedit, sub conditione baptizentur.

Hæretici verò ad Catholicam Ecclesiam venientes, in quorum Baptismo debita forma aut materia seruata non est, ritè baptizandi sunt: sed priùs errorum suorū prauitatē agnoscāt, & detestentur, & in fide Catholica diligenter instruantur: ubi verò debita forma & materia seruata est, omissa tantum suppleātur, nisi rationabili de causa aliter Episcopo videatur.

Ceterū legantur & seruentur ea, quæ suprà de Baptismo in communi præscripta sunt. fol. 3.

ORDO BAPTISMI A D V L T O R V M.

In primis Sacerdos paratis his, quæ suprà de obseruandis in administratione Sacramenti Baptismi parvulorum dicuntur, indutus superpelliceo & stola, vel etiam pluviali violacei coloris, cù suis Clericis accedit ad gradus altaris, & genibus flexis, pias mente ad Deum preces effundit, ut tantum Sacramentum dignè valeat ministrare; & ad implorandum diuinum auxilium, surgens se signat, & si temporis ratio ferat, dicit: Deus in adiutorium meum intende. **R^e.** Domine ad adiuuandum me festina. **Gloria Patri. Sicut erat.**

Posteà incipiat, prosequentibus Clericis, Antiph.
Effundam super vos aquam mundam, & mundabi-
mini ab omnibus inquinamentis vestris, dicit Dñs.

Psalmus 8.

Domine Dominus noster: quām admirabile est
nomen tuum in vniuersa terra!
Quoniam eleuata est magnificētia tua super
cælos.

Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem
propter inimicos tuos : vt destruas inimicum & vl-
torem.

Quoniam videbo cælos tuos, opera digitorum tuo-
rum : lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es eius? aut filius ho-
minis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minùs ab Angelis: gloria & ho-
nore coronasti eum, & constituisti eum super opera
manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus eius : oves & boues
vniuersas, insuper & pecora campi.

Volucres cæli, & pisces maris : qui perambulant se-
mitas maris.

Domine Dominus noster: quām admirabile est no-
men tuum in vniuersa terra!

Gloria Patri. **S**icut erat.

Psalmus 28.

Afferte Domino filij Dei : afferte Domino fi-
lios arietum.

Affete Dño gloriā & honorē, afferte Do-

Rituale Romana num.

mino gloriam nomini eius : adorate Dominum in atrio sancto eius.

Vox Domini super aquas, Deus maiestatis intonuit: Dominus super aquas multas.

Vox Domini in virtute : vox Dñi in magnificentia.

Vox Domini confringentis cedros : & confringet Dominus cedros Libani.

Et comminuet eas tamquam vitulum Libani: & dilectus quemadmodum filius unicornium.

Vox Domini intercidentis flamمام ignis: vox Domini concutientis desertum, & commouebit Dominus desertum Cades.

Vox Domini præparans ceruos, & reuelabit condensa: & in templo eius omnes dicent gloriam.

Dominus diluum inhabitare facit: & sedebit Dominus rex in æternum.

Dominus virtutem populo suo dabit: Dominus benedicet populo suo in pace.

Gloria Patri. Sicut erat.

Psalmus 41.

Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum : ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sitiuit anima mea ad Deum fortē viuum: quando veniam, & apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte: dum dicitur mihi quotidie, Vbi est Deus tuus?

Hæc recordatus sum, & effudi in me animam meā:

quo-

quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis,
usque ad domum Dei.

In voce exultationis, & confessionis: sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea: & quare conturbas me?

Spера in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & Deus meus.

Ad me ipsum anima mea conturbata est: propterea
memor ero tui de terra Iordanis, & Hermonijm à
monte modico.

Abysmus abyssum inuocat: in voce cataractarū tuarū.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui: super me trans-
ierunt.

In die mandauit Dominus misericordiam suam: &
nocte canticum eius.

Apud me oratio Deo vitæ meæ: dicam Deo, Suscep-
tor meus es.

Quare oblitus es mei? & quare contristatus incedo,
dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea: exprobrauerunt mi-
hi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicūt mihi per singulos dies, Vbi est Deus tuus?
quare tristis es anima mea, & quare conturbas me?

Spера in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare
vultus mei, & Deus meus.

Gloria Patri. Sicut erat.

Et repetitur Antiph. Effundam super vos aquam
mūdam. **Q**ua repetita, dicitur: Kyrie eleison. Christe
eleison. Kyrie eleison. Pater noster. ¶ Et ne nos

Rituale Romanum.

inducas in temptationem. **R.** Sed libera nos à malo.

V. Domine exaudi orationem meam. **R.** Et clamor
meus ad te veniat. **V.** Dominus vobiscum. **R.** Et
cum spiritu tuo. **O** remus.

O Mnipotens sempiterne Deus , qui dedisti fa-
mulis tuis in confessione veræ fidei , æternæ
Trinitatis gloriam agnoscere , & in potentia
maiestatis adorare vnitatem : quæsumus, vt eiusdem
fidei firmitate, ab omnibus semper muniamur ad-
uersis.

Oratio.

A Desto supplicationibus nostris, omnipotens
Deus: & quod humilitatis nostræ gerendū est
ministerio , tuę virtutis impleatur effectu.

Oratio.

Da quæsumus Dñe Electo nostro , vt sanctis
edoctus mysterijs, & renouetur fonte Baptis-
matis, & inter Ecclesiæ tuę membra numere-
tur. Per Christum Dominum nostrum. **R.** Amen.

Si plures fuerint baptizandi, hæc **tertia** Oratio di-
catur in numero plurali.

Deinde Sacerdos procedit ad fores Ecclesiæ, & stat
in limine, catechizandus verò extra limen. Et si sunt
plures, mares & feminæ, illi ad dexteram Sacerdotis,
hæ verò ad sinistrā statuātur, & Sacerdos interrogat:

Quo nomine vocaris? Catechumenus respōdet:

N. Sacerdos. **N.** Quid petis ab Ecclesia Dei? **R.** Fidē.

Sacerdos. Fides quid tibi p̄fstat? **R.** Vitā æternam.

Sacerdos. Si vis habere vitam æternam , serua man-

data.

data. Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua, & proximum tuum sicut te ipsum. In his duobus mandatis tota lex pendet, & Prophetæ. Fides autem est, ut unum Deum in Trinitate, & Trinitatem in unitate venereris, neque confundendo personas, neque substantiam separando. Alia est enim persona Patris, alia Filii, alia Spiritus sancti; sed horum triū una est substantia, & non nisi una Diuinitas.

Et rursus interrogat: N. Abrenuntias Satanae?

Resp. Abrenuntio.

Interrog. Et omnibus operibus eius?

Resp. Abrenuntio.

Interrog. Et omnibus pompis eius?

Resp. Abrenuntio.

Deinde Sacerdos interrogat de Symbolo fidei dices:

Credis in Deum Patrem omnipotentem, creatorēm cœli & terræ? **R.** Credo.

Interrog. Credis & in Iesum Christū Filium eius unicū, Dñm nostrum, natum, & passum? **R.** Credo.

Interrog. Credis & in Spiritum sanctum, sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, & vitam æternam? **R.** Credo.

Tūc Sacerdos exsuffflat ter in faciē eius, semel dicens:

Exi ab eo spiritus immunde, & da locum Spiritui sancto paraclito.

Hic in modum Crucis halet in faciem ipsius, & dicat:

Rituale Romanum.

N. Accipe Spiritum bonum per istam insufflationem , & Dei benedictionem. **X**. Pax tibi. **R.** Et cum spiritu tuo.

Deinde facit Crucem cum pollice in eius fronte,
& in pectore, dicens:

N. Accipe signum Crucis tam in fronte **X** quam
in corde **X**: sume fidem cælestium præceptorum.
Talis esto moribus, ut templum Dei iam esse possis:
ingressusq; Ecclesiam Dei, euasisse te laqueos mortis
lætus agnosce, [horresce idola, respue simulacra]
cole Deum Patrem omnipotentem, & Iesum Christum
Filium eius unicum, Dominum nostrum, qui
venturus est iudicare viuos & mortuos, & sæculum
per ignem. **R.** Amen.

Hic aduertendum est, quod dicta verba, [horresce
idola, respue simulacra] dicantur Catechumeno, qui
venit de gentilitatis errore, seu de Ethnicis, & Idolatria.
Catechumeno verò Iudæo, siue ex Hebræis ve-
nienti, loco horum verborum, dicatur, [horresce Ju-
daicam perfidiam, respue Hebraicam superstitio-
nem.] Saraceno autem, vel Turcæ, aut Persæ, siue a-
lij ex Mahumetanis ad fidem venienti Catechume-
no, loco eorumdē verborum dicatur: [horresce Ma-
humeticam perfidiam, respue prauam sectam infi-
delitatis.]

At hæretico ad Catholicam Ecclesiam venienti,
qui, si in eius Baptismo debita forma seruata nō est,
baptizari debet, dicatur: [horresce hæreticam pra-

uitatem, respue nefarias sectas impiorum.] Vel ex-
primatur proprio nomine secta, de qua Catechume-
nus venit.

Si plures sunt Electi, omnia supradicta dicuntur
sigillatim super singulis. O remus. Oratio.

Te deprecor, Domine sancte, Pater omnipo-
tens, æterne Deus, ut huic famulo tuo **N.** qui
in huius sæculi nocte vagatur incertus ac du-
bius, viam veritatis & agnitionis tuæ iubeas demon-
strari. quatenus reseratis oculis cordis sui, te vnum
Deum Patrem in Filio, & Filium in Patre cum Spi-
ritu sancto recognos at, atque huius confessionis fru-
ctum & hic, & in futuro sæculo percipere mereatur.
Per Christum Dominum nostrum. **R.** Amen.

Si plures sint Electi, præcedens Oratio dicatur in
numero plurali. (Sequentes autem Signationes fiant
cum suis verbis sigillatim super singulos.)

Deinde signet Electum signo Crucis cum pollice
in fronte, dicens: Signo tibi frontem **†**, ut suscipias
Crucem Domini.

In auribus: Signo tibi aures **†**, ut audias diuina
præcepta.

In oculis: Signo tibi oculos **†** ut videoas clarita-
tem Dei.

In naribus: Signo tibi nares **†**, ut odorem suauiti-
tatis Christi sentias.

In ore: Signo tibi os **†**, ut loquaris verba vitae.

In pectore: Signo tibi pectus **†** ut credas in Deū.

Rituale Romanum.

In scapulis: Signo tibi scapulas **X**, vt iuscipias jugum seruitutis eius.

In toto corpore, illud non tangens manu, producit signum Crucis, & dicit: Signo te totum in nomine Patris **X**, & Filij **X** & Spiritus Sancti, vt habeas vitam æternam, & viuas in sæcula sæculorum. Rx. Amen.

O remus. Oratio.

PReces nostras, quæsumus Domine, clementer exaudi, & hunc Electum tuum N. Crucis Dominicæ, cuius impressione eum signamus, virtute custodi: vt magnitudinis gloriæ tuæ rudimenta seruans, per custodiam mandatorum tuorum ad regenerationis gloriam peruenire mereatur. Per Christum Dominum nostrum. Rx. Amen.

O remus. Oratio.

Deus, qui humani generis ita es conditor, vt sis etiam reformator, propitiare populis adoptiuis, & novo testamento sobolem nouæ prolis adscribe: vt filij promissionis quod non potuerunt assequi per naturam, gaudeant se recipisse per gratiam. Per Christum Dominum nostrum. Rx. Amen.

Tunc imponit manum super caput Electi, & dicit: O remus.

OMnipotens sempiterne Deus, Pater Domini nostri IESV Christi, respicere digneris super hunc famulū tuum N. quem ad rudimenta

fidei vocare dignatus es ; omnem cætitatem cordis ab eo expelle, disrumpere omnes laqueos satanæ, quibus fuerat colligatus : aperi ei Domine ianuam pietatis tuæ , vt signo sapientiæ tuæ imbutus , omnium cupiditatum fœtoribus careat, & ad suauem odorem præceptorum tuorum , lætus tibi in Ecclesia tua deferuiat , & proficiat de die in diem , vt idoneus efficiatur accedere ad gratiam Baptismi tui , percepta medicina. Per eumdem Christum Dominum nostrum, ^R Amen.

Si plures sint, hæc , & præcedens Oratio, P reces nostras. dicantur in numero plurali.

Deinde Sacerdos benedit sal.

Benedictio salis dandi Catechumeno.

Exorcizo te creatura salis, in nomine Dei Patris omnipotentis **†** & in charitate Domini nostri Iesu Christi **†**, & in virtute Spiritus sancti **†**. Exorcizo te per Deum viuum **†** per Deum verū **†**, per Deum sanctum **†** per Deum **†**, qui te ad tutelam humani generis procreauit, & populo venienti ad credulitatem per seruos suos consecrari præcepit, vt in nomine sanctæ Trinitatis efficiaris salutare Sacramentum ad effugandum inimicum. Proinde rogamus te Domine Deus noster, vt hanc creaturam talis sanctificando sanctifice **†**, & benedicendo benedicas **†**, vt fiat omnibus accipientibus perfecta medicina , permanens in visceribus eorum , in nomine eiusdem Domini nostri Iesu

Rituale Romanum.

Christi, qui venturus est iudicare viuos & mortuos,
& s̄eculum per ignem. Rx. Amen.

Tunc pollice & indice accipit de ipso Sale, & im-
mittit in os Catechumeni, dicens: N. Accipe sal sa-
pientiae; propitiatio tibi sit in vitam æternam. Rx. A-
men. Sacerdos Pax tibi. Rx. Et cum spiritu tuo.

O remus.

Oratio.

Deus patrum nostrorum, Deus vniuersæ con-
ditor veritatis, te supplices exoramus, vt hunc
famulū tuū N. respicere digneris propitius,
& hoc primū pabulum salis gustantem, non diutiùs
esu ire permittas, quò minus cibo expleatur cælesti,
quatenus sit semper spiritu feraens, spe gaudens, tuo
semper nomini seruiens. Perduc eum Domine, que-
sumus, ad nouæ regenerationis lauacrum, vt cum
fidelibus tuis promissionum tuarum æterna præ-
mia consequi mereatur. Per Christum Dominum
nostrum. Rx. Amen.

Si plures sint, dicatur singulis: N. Accipe sal, &c.
& præcedens Oratio, D eus patrum nostrorum. in
numero plurali.

Quod si Catechumenus fuerit Gētilis, seu ex Ido-
lolatris venerit ad Fidem, benedicto sale, priusquam
eius medicinam gustet, Sacerdos addat sequentem
Orationem, dicens:

O remus.

Domine sancte, Pater omnipotēs, æterne Deus,
qui es, qui eras, & qui permanes usque in fi-
nem, cuius origo nescitur, nec finis compre-

hendi potest: te supplices inuocamus super hunc famulum tuum N. quem liberaſti de errore gentiliū, & conuersatione turpissima: dignare exaudire eum, qui tibi ceruices suas humiliat ad lauaci fontem, vt renatus ex aqua & Spiritu sancto, expoliatus veterem hominem, induat nouū, qui secundūm te creatus est; accipiat vestem incorruptam & immaculatam, tibiisque Deo nostro seruire mereatur. Per Christum Dominum nostrum. Rx. Amen.

Si plures sint, præcedens Oratio dicatur in numero plurali. Deinde Sacerdos dicat super masculum tantūm: Ora Electe, flecte genua, & dic Pater noster. Et Electus genu flexo orat, & dicit: Pater noster. Et cùm orauerit, & dixerit Pater noster, usque ad, Sed libera nos à malo, inclusuè, Sacerdos subiungit: Leua, comple orationem tuam, & dic: Amé. Et ille respondet: Amen. Et Sacerdos dicit Patrino: Signa eum. Deinde Electro: Accede. Et Patrinus pollice signat eum in fronte, dicens: In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Tum quoque Sacerdos facit Crucem in fronte eius, ita dicendo: In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti..

Et imponit manum super eum, & dicit:

Oremus.

Oratio.

Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Iacob, Deus, qui Moysi famulo tuo in monte Sinai apparuisti, & filios Israel de terra Ægypti eduxisti, deputans eis Angelum pietatis tue, qui custodiret

Rituale Romanum.

eos die ac nocte : te quæsumus, Domine, ut mittere digneris sanctum Angelum tuum de cælis, qui similiiter custodiat & hunc famulum tuum **N.** & perducat eum ad gratiam Baptismi tui. Per Christum Dominum nostrum. **R.** Amen.

Exorcismus.

Ergo maledicte diabole, recognosce sententiam tuam, & da honorem Deo viuo & vero, da honorem Iesu Christo Filio eius, & Spiritui sancto : & recede ab hoc famulo Dei **N.** quia istum sibi Deus & Dominus noster Iesus Christus ad suam sanctam gratiam, fontemque Baptisma-
tis, vocare dignatus est : & hoc signum sanctæ Crucis **¶**, quod nos fronti eius damus, tu maledicte diabole, numquam audeas violare. Per eundem Christum Dominum nostrum, qui venturus est iudicare viuos & mortuos, & sæculum per ignem.
R. Amen.

Sed si plures sint Catechumeni, hic, & in sequen-
tibus Sacerdos dicat in numero plurali :

Orate Electi, flectite genua, &c. ut supra, usque ad finem praecedentis Exorcismi, qui incipit : Ergo maledicte diabole. Item super unum secundò dicat:
Ora Electe, flecte genua, & dic Pater noster. & reliqua ut supra. fol. 19. usque ad Orationem Deus Abraham. exclusuè. deinde imponit manum super eum, ac dicit :

O remus.

DEUS immortale præsidium omnium postulantium, liberatio supplicum, pax rogantium, vita credentium, resurrectio mortuorum, te inuoco super hunc famulum tuum **N.** qui Baptismi tui donum petens, æternam consequi gratiam spirituali regeneratione desiderat: accipe eum Domine, & quia dignatus es dicere, Petite, & accipietis; quærite, & inuenietis; pulsate, & aperietur vobis: petenti præmium porrige, & ianuam pande pulsanti, ut æternam cælestis lauacri benedictionem consecutus, promissa tui muneris regna percipiat. Qui cum Patre & Spiritu sancto viuis & regnas Deus in sæcula sæculorum. **R.** Amen.

Exorcismus.

AVDI maledicte Satana, adiuratus per nomen æterni Dei, & Saluatoris nostri Iesu Christi Filij eius, cum tua victus inuidia tremens gemensq; discede; nihil tibi sit commune cum seruo Dei **N.** iam cælestia cogitante, renuntiaturo tibi, & sæculo tuo, & beatæ immortalitati victuro. Da igitur honorem aduenienti Spiritui sancto, qui ex summa cæli arce descendens, proturbatis fraudibus tuis, diuino Fonte purgatum pectus, sanctificatum Deo téplū & habitaculū perficiat, ut ab omnibus penitus noxijs præteriorum criminum liberatus seruus Dei, gratias perenni Deo referat semper, & benedicat nomen sanctum eius in sæcula sæculorum. **R.** Amen.

Rituale Romanum.

Item super vnū masculū tertio dicat, vt suprà.
Ora Electe, flecte genua, & dic Pater noster, &c. usq;
ad Orationem Deus Abraham. exclusuè. deinde
imponit manum super eum dicens:

Exorcismus.

Exorcizo te immunde spiritus, in nomine Pa-
tris **X**, & Filij **X**, & Spiritus **X** sancti, vt exeras &
recedas ab hoc famulo Dei **N.** ipse enim tibi impe-
rat, maledicte dannate, qui pedibus super mare am-
bulauit, & Petro mergenti dexteram porrexit.

Exorcismus.

Ergo maledicte diabole, &c. & repetit totū, vt su-
prà habetur. Super feminam verò Sacerdos dicit:
Ora Electa, flecte genua, & dic: Pater noster, &c. vt
suprà usque ad Orationem Deus Abraham. exclu-
siuè. deinde imponit manum super eam, & dicit:

Oramus. Oratio.

Deus cæli, Deus terræ, Deus Angelorum, Deus
Archangelorum, Deus Patriarcharum, Deus
Prophetarū, Deus Apostolorū, Deus Marty-
rum, Deus Confessorum; Deus Virginum, Deus
omnium benè viuentium: Deus, cui omnis lingua
confitetur, & omne genu flectitur, cælestium, terre-
strium, & infernorum: te inuoco Domine, super
hanc famulam tuam **N.** vt eam custodire, & perdu-
cere digneris ad gratiam Baptismi tui. Per Chri-
stum Dominum nostrum. **R.** Amen.

Deinde dicatur Exorcismus. Ergo maledicte dia-

bole recognoscē sententiam tuam, &c. vt suprà. 19.

Si plures fuerint feminæ Catechumenæ, hic & in sequentibus Sacerdos dicat in numero plurali. Ora te Electæ, flectite genua, & dicite Pater noster. & reliqua vt suprà, vsque ad Orationem D eus Abraham. exclusiue. deinde imponit manum super capita singularium, & posteà in eodem numero plurali dicit Orationem D eus cæli, Deus terræ, &c. & Exorcismū. Ergo maledicte diabole, &c. vt supra. 19.

Interim super vnam tantùm, secundò & tertìo repetit: Ora Electa, flecte genua, & dic Pater noster, & reliqua, vt suprà. fol. 19. vsque ad finem Orationis D eus Abraham. qua finita imponit manum super caput eius, & post tertiam signationem dicit:

Exorcismus.

Exorcizo te immunde spiritus, per Patrem , & Filium , & Spiritum  sanctum, vt ex eas & recedas ab hac famula Dei N. ipse enim tibi imperat, maledicte damnate, qui cæco nato oculos aperuit, & quatriduanum Lazarum de monumento suscitauit. Ergo maledicte diabole, &c. totum vt suprà.

Super utrumque, siue masculum, siue feminam, imponit manum super caput eius, & dicit:

Oremus.

Aeternam ac iustissimam pietatem tuam deprecor, Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, auctor luminis & veritatis, su-

Rituale Romanum.

per hunc famulum tuum **N.** vt digneris eum illuminare lumine intelligentiae tuae: munda eum, & sanctifica, da ei scientiam veram, vt dignus efficiatur accedere ad gratiam Baptismi tui, teneat firmam spem, consilium rectum, doctrinam sanctam, vt aptus sit ad percipiendam gratiam tuam. Per Christum Dominum nostrum. **R.** Amen.

Si plures fuerint Electi, siue mares, siue feminæ, præcedentes Orationes & Exorcismi dicantur in numero plurali, & in genere proprio, vt superius dictum est.

His peractis, Sacerdos sinistra manu apprehendens dexteram Electi prope brachium, vel ei porrigenus extremam partem stolæ, introducit eum in Ecclesiam, dicens: **N.** Ingredere in sanctam Ecclesiam Dei, vt accipias benedictionem cælestem à Domino Iesu Christo, & habeas partem cum illo, & Sanctis eius. **R.** Amen.

Si plures fuerint, dicat in numero plurali: Ingredimini in sanctam Ecclesiam Dei, &c. & introducat eos, vt suprà.

Et ingressus Electus procumbit, seu prosternit se in pauimento, & adorat.

Deinde surgit, & Sacerdos imponit manum super caput eius, & Electus cum eo recitat Symbolum Apostolorum, & Orationem Dominicam.

Ita etiam si plures fuerint, omnes surgunt, & simul recitant:

Credo in Deum, Patrem omnipotentem, creatorum cæli & terræ. Et in Iesum Christum, filium eius unicum, Dominum nostrum. Qui conceptus est de Spiritu sancto, natus ex Maria virgine. Passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus, & sepultus. Descendit ad inferos ; tertia die resurrexit à mortuis. Ascendit ad cælos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis. Inde venturus est iudicare viuos & mortuos. Credo in Spiritum sanctum. Sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum communionem, remissionem peccatorum, Carnis resurrectionem, Vitam æternam, Amen.

Pater noster, qui es in cælis, sanctificetur nomen tuum : adueniat regnum tuum : fiat voluntas tua, sicut in cælo, & in terra . Panem nostrum quotidianum da nobis hodie: & dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris: Et ne nos inducas in temptationem : sed libera nos à malo, Amen.

Tunc rufus Sacerdos imponat manum super
caput Electi, & dicat:
Exorcismus.

Nec te latet, Satana, imminere tibi pœnas, imminere tibi tormenta, imminere tibi diem iudicij, diem supplicij sempiterni, diem, qui venturus est velut clibanus ardens, in quo tibi atque universis angelis tuis præparatus sempiternus erit interitus. Proinde damnate, atque damnande, da hono-

Rituale Romanum.

rem Deo viuo & vero, da honorem Iesu Christo Filiu eius, da honorem Spiritui sancto paraclito, in cuius nomine atque virtute præcipio tibi, quicumque es spiritus immunde, ut ex eas & recedas ab hoc famulo Dei **N.** quem hodie idem Deus & Dominus noster Iesus Christus ad suam sanctam gratiam & benedictionem, Fontemque Baptismatis dono vocare dignatus est; ut fiat eius templum per aquam regenerationis in remissionem omnium peccatorum. In nomine eiusdem Domini nostri Iesu Christi, qui venit turus est iudicare viuos & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Similiter si plures fuerint, imponit manum super capita singulorum, & dicit eumdem Exorcismum in numero multitudinis, & genere suo.

Postea Sacerdos pollice accipit de saliuia oris sui, & tangit aures & nares Electi: tangendo verò aurem dextram & sinistram, dicat:

Ephphétha, quod est, Adaperire. **deinde tangendo nares, dicat:** In odorem suavitatis & subdit: Tu autem effugare diabole, appropinquabit enim iudicium Dei. **Deinde interroget Electum:** Quis vocaris? & ipse respondet: **N.**

Interroget: **N.** Abrenuntias satanæ? **R.** Abrenuntio.

Interrog. Et omnibus operibus eius? **R.** Abrenuntio.

Interrog. Et omnibus pompis eius? **R.** Abrenuntio.

Tunc Sacerdos intingit pollicem dextræ manus in Oleo sancto Catechumenorum, & inungit Electum

primùm in pectore, deinde inter scapulas, in modum Crucis, dicens: Ego te linio Oleo salutis ¶ in Christo Iesu Domino nostro in vitam æternam. R. Amé.
Pax tibi. R. Et cum spiritu tuo. Mox bombacio vel re simili tergit pollicem & loca inuncta, & subiungit dicens: Exi immunde spiritus, & da honorem Deo viuo & vero. Fuge immunde spiritus, & da locum Iesu Christo filio eius. Recede immunde spiritus, & da locum Spiritui sancto paraclito.

Quando plures sunt Electi, idem fit circa singulos eorum. Et duci ur Electus ad Baptisterium: ubi si ob aliquam causam non habeatur, siue præparata non fuerit aqua Baptismalis, fiat benedictio Fontis, ut infrà ponitur. Et cùm fuerit prope Fontem, Sacerdos interrogat: Quis vocaris? Respondet: N.

Interrog. N. Credis in Deum Patrem omnipotentem, creatorem cæli & terræ? R. Credo.

Interrog. Credis & in Iesum Christum filium eius unicum, Dñm nostrum, natū, & passum? R. Credo.

Interrog. Credis & in Spiritum sanctum, sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, & vitam æternam? R. Credo.

Iterum interrogat, dicens: N. Quid petis?
Resp. Baptismum.

Interrog. Vis baptizari? Resp. Volo.

Tunc Patrino, vel Matrina, vel vtroque (si ambo admittuntur) admota manu, tenente seu tangente E-

Rituale Romanum.

lectum, vel Electam, aperto capite, & laxatis a collo
vestibus inclinatu, Sacerdos vasculo vel vrceolo hau-
rit aqua Baptismalē de Fonte, & cū ea sub trina supra
caput in modum Crucis infusione baptizet Elec-
tū, seu Electam, in nomine SS. Trinitatis, sic dicens:

Ego te baptizo in nomine Patris **X**, fundat pri-
mō; & Filij **X**, fundat secundō; & Spiritus **X** sancti.
fundat tertio;

Si aqua, quæ ex capite baptizati defluit, non dilabi-
tur in sacrariū Baptisterij, recipiatur in subiecta ali-
qua pelui, & in illud postmodum projiciatur. Cū plu-
res sunt Electi, singillatim singuli interrogātur, & bap-
tizantur, ut suprā. Si sunt mares, & feminæ, primū mares,
deinde feminæ. Verūm si probabiliter dubite-
tur, an Electus fuerit alias baptizatus, dicat Sacerdos.

Si non es baptizatus, ego te baptizo, in nomine
Patris **X**, & Filij **X**, & Spiritus **X** sancti.
Deinde Sacerdos intingat pollicem dextrum in sa-
crum Chrisma, & perungat verticem Electi
in modum Crucis, dicens:

Deus omnipotens, Pater Domini nostri Iesu
Christi, qui te regenerauit ex aqua & Spiritu
sancto, quique dedit tibi remissionem om-
nium peccatorum, ipse te liniat Chrismate salutis
X in eodem Christo Iesu Domino nostro in vitam
æternam. **R.** Amen. **P.** Pax tecum. **R.** Et cum spi-
ritu tuo.

Tunc bōbacio, vel re simili pollicem tergit, & im-

ponit

ponit capiti Electi chrismale, seu candidum linteolum, & dat illi vestem candidam, dicens:

Accipe vestem candidam & immaculatam, quam perferas ante tribunal Domini nostri Iesu Christi, ut habeas vitam æternam. *R. Amen.*

Et Electus deponit priores vestes, & induitur novis albi coloris, vel saltem exteriore candida, quam à Sacerdote accepit. Postea dat ei Sacerdos cereum, seu candelam accensam in manu dextra, dicens:

Accipe lampadem ardentem, & irreprehensibilis custodi Baptismum tuum: serua Dei mandata, ut cū Dominus venerit ad nuptias, possis occurrere ei in aula cælesti in vitam æternam. *R. Amen.*

Ipse verò Neophytus eumdem cereum accensum manibus teneat usque in finem, præterquam dum confirmatur.

In Ecclesijs autem ubi Baptismus fit per mersionem, siue totius corporis, siue capitis tantum, Sacerdos accipiat Electum per brachia prope humeros, & superiore parte corporis nudatum, reliqua honestè coniectum, ter illum, vel caput eius mergendo, & toties eleuando, baptizet sub trina mersione, sanctam Trinitatem semel tantum sic inuocando:

Ego te baptizo in nomine Patris, , mergat semel; & Filij , mergat iterum; & Spiritus sancti , mergat tertio; Patrino, vel Matrina, vel utroque cum tenente, vel tangente.

Et cū Electus surrexerit de Fôte, Patrinus, vel Ma-

Rituale Romanum.

trina cum linteo in manibus suscipit eum de manu Sacerdotis , & Sacerdos intineto pollice dextro in sacro Chrismate , illum in vertice in modum Crucis perungit, dicens:

Deus omnipotens, Pater Domini nostri Iesu Christi, &c. vt suprà.

Deinde Sacerdos imponit capiti eius linteolum, seu Chrismale , & dat ei vestem candidam , dicens: **Accipe vestem candidam.** vt suprà.

Et statim prædicto linteo abstergitur , & in loco semoto vestitur nouis & albis vestibus , & exteriore candida, quam accepit.

Postea dat ei Sacerdos candelam accensam in dextra manu, dicens: **Accipe lampadem.** vt suprà. Eodem modo, si plures fuerint, fit super singulis.

Postea dicat: **N. Vade in pace, & Dominus sit tecum. Rx. Amen.**

Si adsit Episcopus , qui id legitimè præstare possit, ab eo Neophyti Sacramento Confirmationis initiantur : deinde si hora congruens fuerit, celebratur Missa, cui Neophyti intersunt, & sanctissimam Eucharistiam deuotè suscipiunt.

Si verò ob baptizandorum multitudinem, vt in India & nouo Orbe quandoque contingit, in singulorum Baptismo præscripti ritus adhiberi non possunt, tunc vel pluribus simul adhibeantur, vel si urget necessitas, omittantur.

ORDO SVPPLENDI OMISSA SVPER BAPTIZATVM.

CUm urgente mortis periculo, vel alia cogente necessitate, siue paruulus siue adultus, sacris Precibus ac cærimonijis prætermissis, fuerit baptizatus, ubi conualuerit, vel cessauerit periculum, & ad Ecclesiam delatus fuerit, omissa omnia suppleantur: idemque ordo ac ritus seruetur, qui in Baptismo parvorum (si fuerit parvulus,) seu adultorum (si fuerit adultus) præscriptus est. Excepto quod interrogatio, An velit baptizari, formaque Baptismi, & ablutione prætermittuntur, & quædam Orationes, & Exorcismi suo quique loco immutati, ut infra, dicuntur.

Sacerdos igitur antequam immittat salem in os baptizati, manum super caput eius imponens dicit:

O remus. **Oratio.**

OMnipotens sempiterne Deus, Pater Domini nostri Iesu Christi, respicere dignare super hunc famulum tuum **N.** quem dudum ad rudimenta fidei vocare dignatus es, omnem cæcitatatem cordis ab eo expelle, disrumpere omnes laqueos satanæ, quibus fuerat colligatus: aperi ei, Domine, ianuam pietatis tuæ, ut signo sapientiæ tuæ imbutus, omnium cupiditatum fœtoribus careat, & ad suauem odorem præceptorum tuorum lætus tibi in Ecclesia tua deseruiat, & proficiat de die in diem, ut idoneus sit frui gratia Baptismi tui, quem suscepit,

Rituale Romanum.

salis percepta medicina. Per eumdem Christum Dominum nostrum. **R.** Amen.

Deinde posteaquam modicum salis immisit in os baptizati, dicens: Accipe salem sapientiae, propitiatio sit tibi in vitam æternam. **R.** Amen. **dicit:**

O remus.

Deus Patrum nostrorum, Deus vniuersæ conditor veritatis, te supplices exoramus, ut hunc famulum tuum **N.** respicere digneris propius, ut hoc pabulum salis gustantem non diutiùs esurire permittas, quò minùs cibo expleatur cælesti, quatenus sit semper spiritu feraens, spe gaudens, tuo semper nomini seruiens, & quem ad nouæ regenerationis lauacrum perduxisti, quæsumus Domine, ut cum fidelibus tuis promissionum tuarum æterna præmia consequi mereatur. Per Christum Dominum nostrum. **R.** Amen.

Post hæc facto signo Crucis in fronte baptizati, dictisque illis verbis:

Et hoc signum Crucis **†** quod nos fronti eitis damus, tu maledicte diabole numquam audeas violare. Per eumdem Christum Dominum nostrum. **R.** Amen. manu super caput eius imposita dicit:

O remus.

Aternam ac iustissimam pietatem tuam deprecor, Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, auctor luminis & veritatis, super hunc famulū tuū **N.** vt digneris eum illuminare

lumine intelligentiae tuæ: munda eum, & sanctifica:
da eius scientiam veram, ut dignus sit frui gratia Bap-
tismi tui, quem suscepit; teneat firmam spem, consi-
lium rectum, doctrinam sanctam, ut aptus sit ad re-
tinendam gratiam Baptismi tui. Per Christum Do-
minum nostrum. Rx. Amen.

In Baptismo autem adultorum, præter illa quæ
suprà notata sunt, quando supplentur omissa, hæc mu-
tari debent. Primum in Exorcismo, Audi maledic-
te satana, vbi dicitur [habitaculum perficiat] dica-
tur habitaculū perfecit. deinde in Exorcismo, Nec
te latet vbi dicitur [vt fiat] dicatur vt fieret.

R I T V S S E R V A N D V S , C V M Episcopus baptizat.

Si Episcopus, vel S. R. E. Cardinalis paruulos
vel adultos baptizare voluerit, parantur & ser-
uantur omnia, ut superius de ordine Baptismi
dictum est, atque hæc prætereà, quæ infra notantur.

Ad sint Capellani, vel alijs Presbyteri, & Clerici su-
perpelliceis induiti, qui ei assitant ac ministrent.

Ipse vero super rochetum siue superpellicium, si
est Regularis, accipiat albam, & cingulum, & stolam,
& pluviale violacei coloris, ac mitram: atque ita pa-
ratus cū ministris procedat ad Baptismi ministeriū.
Et dum interrogat, N. Quid petis ab Ecclesia Dei?
ac dum facit reliquias interrogations, sedet cū mitra:

Rituale Romanum.

cum verò exsufflat , dicendo , Exi ab eo immunde spiritus; surgit cum mitra. Rursus sedet, cùm signat Catechumenum signo Crucis in fronte, & in pectore, vel dicit: **Accipe signum Crucis,** &c:& cum dicit Orationes , quæ præcedunt , vel sequuntur benedictionem salis, surgit deposita mitra, similiter cùm ipsum salem benedicit. Cùm autem salem benedictū immittit in os baptizandi , mitram accipit , & sedet. Cùm verò legit Exorcismos , & dum saliuia aures & nares Catechumeni tangens dicit, **Ephphètha**, ac dū introducit eum in Ecclesiam , stat cum mitra. Cùm autem dicit, **Credo in Deum Patrem,** &c. & **Pater noster.** super Catechumenum , stat sine mitra. Sed cùm nomen quærit, & interrogat N. **Abrenuntias satanæ**, &c. & baptizandum Oleo sacro in pectore & inter scapulas inungit, sedet cum mitra: quo facto accipit stolam, & pluuiale album. Et cùm rursus interrogat de Fide, **Credis in Deum,** &c. **Vis baptizari,** &c. & cùm baptizat per infusionem , sedet cum mitra. Si verò baptizat per immersionem , mitram retinens stare debet.

Cùm demum Chrismate verticem baptizati linit, & dat ei vestem candidam, & candelam accensam, ac dicit: **Vade in pace,** &c. sedet cum mitra.

Si autem Pontifex quempiam à Presbytero iam catechizatum, tantum baptizare voluerit, sic paratus uestibus albis incipiat , postquam ad Baptisterium deuenientum fuerit, dicens: **Quo nomine vocaris?** *r. N.*

Episcopus interrogat: **N.** Credis in Deum Patrem omnipotentem, &c. & prosequitur usque in finem iuxta ordinem Baptisini, ut suprà.

Benedictio Fontis Baptisni extra Sabbatum Paschæ & Pentecostes, cùm aqua consecrata non habetur.

Primùm lauatur & mundatur vas Baptisterij, deinde limpida aqua repletur . Tum Sacerdos cum suis Clericis , vel etiam alijs Presbyteris, Cruce & duobus cereis præcedentibus , ac thuribulo, & incenso,& cum vasculis Chrismatis & Olei Cathecumenum descendit ad Fontem,& ibi vel ante altare Baptisterij , dicit Litaniam ordinariam. prout habetur infrà post Septem Psalmos Pœnitentiales.

Et ante v. Ut nos exaudire digneris , dicat & secundò repeat sequentem versum:

Vt Fontem istum ad regenerandam tibi nouam prolem benedicere **¶** & consecrare **¶** digneris;
Te rogamus audi nos.

Potest etiam dici Litania breuior, vt in Missali in Sabbato sancto : & dicto ultimo Kyrie eleison. Sacerdos dicat, **P**ater noster. & **C**redo in Deum, &c. omnia clara voce : quibus finitis dicat: **v.** Apud te Domine est fons vitae. **R.** Et in lumine tuo videbimus lumen. **v.** Domine exaudi orationem meam. **R.** Et clamor meus ad te veniat. **v.**

Rituale Romanum.

Dominus vobiscum. *R. Et cum spiritu tuo.*

O remus.

OMnipotens sempiterne Deus, adesto magnæ pietatis tuæ mysterijs, adesto Sacramentis, & ad recreandos nouos populos, quos tibi Fons Baptismatis parturit, spiritum adoptionis emitte: ut quod nostræ humilitatis gerendum est ministerio, virtutis tuæ impleatur effectu. Per Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum, qui tecum viuit & regnat in unitate Spiritus sancti Deus: per omnia sæcula sæculorum. *R. Amen.*

Exorcismus aquæ.

EXORCIZO te creatura aquæ, per Deum viuum **†**, per Deum verum **†**, per Deum sanctum **†**, per Deum. qui te in principio, verbo separauit ab arida, cuius super te spiritus ferebatur, qui te de paradyso manare iussit.

Hic manu aquam diuidat, & deinde de ea effundat extra marginem Fontis versus quatuor Orbis partes, prosequens:

Et in quatuor fluminibus totam terram rigare præcepit: qui te in deserto amaram per lignum dulcem fecit atque potabilem; qui te de petra produxit, ut populum, quem ex Ægypto liberauerat, siti fatigatum recrearet. Exorcizo te & per Iesum Christum filium eius unicum, Dominum nostrum, qui te in Cana Galilææ signo admirabili sua potentia conuertit in vinum: qui super te pedibus ambu-

lauit,

lauit, & à Ioanne in Iordanē in te baptizatus est: qui te vñā cum sanguine de latere suo produxit, & discipulis suis iussit, vt credentes baptizarent in te, dicens: Ite, docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti; vt efficiaris aqua sancta, aqua benedicta, aqua, quæ luit sordes, & mundat peccata. Tibi igitur præcipio omnis spiritus immunde, omne phantasnia, omne mendacium, eradicare & effugare ab hac creatura aquæ, vt qui in ipsa baptizandi erunt, fiat eis fons aquæ salientis in vitam æternam, regenerans eos Deo Patri, & Filio, & Spiritui sancto, in nomine eiusdem Domini nostri Iesu Christi, qui venturus est iudicare viuos & mortuos, & sæculum per ignem. *Rc.* Amen.

O remus.

Oratio.

Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, aquarum spiritualium sanctificator, te suppliciter deprecamur, vt ad hoc ministerium humilitatis nostræ respicere digneris, & super has aquas ablueris & purificandis hominibus præparatas, Angelum sanctitatis emittas, quò peccatis vitæ prioris ablutis, reatuque deterso, purum sancto Spiritui habitaculum regenerati effici mereantur. Per Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum, qui tecum viuit & regnat in unitate eiusdem Spiritus sancti Deus: per omnia sæcula sæculorum.

Rc. Amen.

Rituale Romanum.

Tunc sufflet ter in aquam versus tres partes secundum hanc figuram **Ψ**: deinde imponit incensum in thuribulo, & Fontem incensat. Postea infundens de Oleo Catechumenorū in aquam in modum Crucis, clara voce dicit:

Sanctificetur, & fecundetur Fons iste Oleo salutis renascentibus ex eo in vitam æternam, in nomine Patris **✚**, & Filij **✚**, & Spiritus **✚** sancti. **R.** Amen.

Deinde infundit de Chrismate, modo quo suprà dicens: Infusio Chrismatis Domini Iesu Christi, & Spiritus sancti paracliti, fiat in nomine sanctæ Trinitatis. **R.** Amen.

Postea accipit ambas ampullas dicti Olei sancti & Chrismatis, & de utroque simul in modum Crucis infundendo, dicit:

Commixtio Chrismatis sanctificationis, & Oleiunctionis, & aquæ Baptismatis pariter fiat in nomine Patris **✚**, & Filij **✚**, & Spiritus **✚** sancti. **R.** Amen.

Tum deposita ampulla, dextera manu Oleum sanctum & Chrisma infusum miscet cum aqua, & spargit per totum Fontem. Deinde medulla panis manum tergit, & si quis baptizandus est, eum baptizat, ut suprà. Quod si neminem baptizat, statim manus abluat, & ablutio effundatur in Sacrarium.

DE SACRAMENTO POENITENTIAE.



Anēlum Pœnitentiae Sacramentum, ad eos qui post Baptismum lapsi sunt, in gratiam Dei restituendos, à Christo Domino institutum, eō diligenter administrandum est, quō frequentiore est eius usus, & quo plura requiruntur ad illud rectè digneque tractandum ac suscipiendum. Cūm autem ad illud constituendum tria concurrant, materia, forma, & minister: illius quidem remota materia sunt peccata, proxima verò sunt actus pœnitentis, nempe contritio, confessio, & satisfactio. Forma autem, illa absolutionis verba: Ego te absoluo, &c. Minister denique est Sacerdos, habens potestatem absoluendi vel ordinariam vel delegatam. Sed si periculum mortis immineat, approbatusque desit Confessarius, quilibet Sacerdos potest à quibuscumque censuris & peccatis absoluere. In eius ministro requiritur etiam bonitas, scientia, atque prudentia, cum sigillo secretæ confessionis sub exacto perpetuoque silentio. Quibus & alijs ad id oportunitis ut optimè sint instructi, omni studio curare debent Confessarij.

In primis meminerit Confessarius, se iudicis pariter & medici personam sustinere, ac diuinæ iustitiae simul & misericordiæ ministrum à Deo constitutum esse, ut tamquam arbitr̄ inter Deum & homines, honori diuino & animarum saluti consulat.

Vt ergo rectè iudicare queat, discernens inter lepram &

Rituale Romanum:

lepram, & tamquam peritus medicus animarum morbos prudenter curare, & apta cuique remedia applicare sciat, quantum potest maximam ad id scientiam atque prudentiam, tum assiduis ad Deum precibus, tum ex probatis auctoribus, præsertim è Catechismo Romano, & prudenti consilio peritorū, studeat sibi comparare.

Sciat casus & censuras Sedi Apostolicæ & Ordinario suo reseruatas, & suæ cuiusque Ecclesiæ constitutiones, easque diligenter obseruet.

Denique huius Sacramenti doctrinam omnem rectè nosse studebit, & alia ad eius rectam administrationem necessaria. Atque in hoc ministerio ita procedat, ut infrà præscribitur.

Ordo ministrandi Sacramentum Pœnitentiae.

Sacerdos ad audiendam confessionem vocatus, promptum facilemque se præbeat: ac priusquam ad audiendum accedat, si tempus suffpetat, ad hoc ministerium rectè sancteque obeundū; diuinum auxiliū pijs precibus implorabit.

In Ecclesia, non autem in priuatis ædibus confessiones audiatur, nisi ex causa rationabili; que cum inciderit, studeat tamen id decenti ac patenti loco præstare.

Habeat in Ecclesia sedem confessionalem, in qua sacras confessiones excipiat: quæ sedes patenti, conspicuo, & apto Ecclesiæ loco posita, cruce perforata inter pœnitentem & Sacerdotem sit instrueta.

Superpelliceo & stola violacei coloris vtatur, prout tempus vel locorum feret consuetudo.

Pœnitēs, si opus fuerit, admoneatur, ut qua decet humilitate metis & habitus accedat, flexis genibus signo Crucis se muniatur.

Mox Confessarius inquirat de illius statu (nisi aliter notus fuerit) & quampridem sit confessus, & an impositam pœnitentiam adimpleuerit, num ritè atque integrè alias confessus fuerit, nū cōscientiam suam, ut debet, prius diligenter discusserit.

Quod si pœnitens aliqua censura vel casu reseruato sit ligatus à quo ipse non possit absoluere, non absoluat, nisi prius obtenta facultate à Superiore.

Si verò Confessarius, pro personarum qualitate, cognouerit pœnitentem ignorare Christianæ fidei rudimenta; si tempus suffpetat, eum breuiter instruat de articulis Fidei, & alijs ad salutem cognitu necessarijs, & ignorantiam eius corripiat, illumque admoneat, ut ea postmodum diligentius addiscat.

Tum pœnitens confessionem generalem Latina vel vulgari lingua dicat; scilicet, Confiteor, &c. vel saltem vtatur his verbis: Confiteor Deo omnipotenti, & tibi Pater. Peccata sua exinde confiteatur, adiuuante, quotiescumque opus fuerit, Sacerdote: qui confidentem non reprehendet, nisi finita, ut dicetur, confessione; neque interpellabit, nisi opus fuerit aliquid melius intelligere: proinde fiduciam ei præbeat, & humaniter suggerat, ut omnia peccata sua ritè & integrè confiteatur, remota stulta illa quorundam verecundia, qua prædicti, suadente diabolo, peccata confiteri non audent.

Si pœnitentes numerū, & species, & circūstātias peccatorū explicatu necessarias nō expresserit, eū Sacerdos prudēter interroget.

Sed caueat, ne curiosis aut inutilibus interrogitionibus quemquam detineat, præsertim iuniores utriusque sexus, vel alios, de eo quod ignorant, imprudenter interrogans, ne scandalum patiantur, inde que peccare discant.

Rituale Romanum.

Demum, audita confessione, perpendens peccatorum quæ ille admisit magnitudinem ac multitudinem, pro eorum graviate, ac pœnitentis conditione, oportunas correptiones ac monitiones, prout opus esse viderit, paterna charitate adhibebit, & ad dolorem & contritionem efficacibus verbis aducere conabitur, atque ad vitam emendandam ac melius insituendam inducet, remediaque peccatorum tradet.

Postremò salutarem & conuenientem satisfactionem, quantum spiritus & prudentia suggererit, iniungat, habita ratione status, conditionis, sexus, & ætatis, & item dispositio-
nis pœnitentium. Videatque, ne pro peccatis gravibus leuisim-
mas pœnitentias imponat: nesi forte peccatis conniveat, alienorum peccatorum particeps efficiatur. Id verò ante oculos habeat, ut satisfactio non sit tantum ad nouæ vitae remedium,
& infirmitatis medicamentum, sed etiam ad preteritorum peccatorum castigationem.

Quare curet, quantum fieri potest, ut contrarias peccatis pœnitentias iniungat: veluti avaris eleemosynas, libidinosis ie-
junia vel alias carnis afflictiones, superbis humilitatis officia,
desidiosis deuotionis studia. Rarius autem vel serius confiten-
tibus, vel in peccata facile rccidentibus, utilissimum fuerit
consulere, ut sepè, puta semel in mense, vel certis diebus so-
lemnibus confiteantur, & si expediatur, communicent.

Pœnitentias pecuniarias sibi ipsis Confessarij non applicent, neque à pœnitentibus quidquam tamquam ministerij sui præmium petant vel accipiant.

Pro peccatis occultis, quantumvis gravibus, manifestam pœnitentiem non imponant.

Videat

Videat autem diligenter Sacerdos, quando, & quibus conferenda, vel neganda, vel differenda sit absolutio; ne absoluat eos, qui talis beneficij sunt incapaces: quales sunt qui nulladant signa doloris, qui odia & inimicitias deponere, aut aliena si possunt restituere, aut proximam peccandi occasionem deferere, aut alio modo peccata derelinquere, & vitam in melius emendare nolunt; aut qui publicum scandalum dederunt, nisi publicè satisfaciant, & scandalum tollant: neque etiam eos absoluat, quorum peccata sunt Superioribus reseruata.

Si verò quis confiteatur in periculo mortis constitutus, absoluendus est ab omnibus peccatis & censuris, quantum uis reseruatis: (cessat enim tunc omnis reseruatio) sed prius, si potest, cui debet, satisfaciat: ac si periculum euaserit, & aliqua ratione Superiori, à quo alias effet absoluendus, se sistere tenetur; cum primum poterit, coram eo se sistat, quidquid debet præstiturus.

Quod si inter confitendum, vel etiam antequam incipiat confiteri, vox & loquela ægrum deficiat, nutibus & signis conetur, quoad eius fieri poterit, peccata pœnitentis cognoscere; quibus utcumque vel in genere vel in specie cognitis, vel etiam si confitendi desiderium siue per se siue per alios ostenderit, absoluendus est.

Meminerit porrò Sacerdos, ægris non esse iniungendam grauem aut laboriosam pœnitentiam; sed indicendam tantum illam, quam, si conualuerint, opportuno tempore peragant. Interim iuxta grauitatem morbi, aliqua oratione, aut leui satisfactione imposta, & acceptata, absoluantur, prout opus fuerit

A B S O L V T I O N I S F O R M A.

Cùm igitur pœnitentem absoluere voluerit, iuncta ei priùs, & ab eo acceptata salutari pœnitentia, primò dicit:

Misereatur tui omnipotens Deus, & dimissis peccatis tuis perducat te ad vitam æternam. Amen.

Deinde dextera versus pœnitentem eleuata, dicit:

Indulgentiam, absolutionem, & remissionem peccatorum tuorum tribuat tibi omnipotens & misericors Dominus. Amen.

Dominus noster Iesu Christus te absoluat: & ego auctoritate ipsius te absoluo ab omni vinculo excommunicationis, suspensionis, & interdicti, in quantum possum, & tu indiges. Deinde ego te absoluo à peccatis tuis, in nomine Patris , & Filii, & Spiritus sancti. Amen.

Si pœnitens sit laicus, omittitur verbum, suspensionis.

Passio Domini nostri Iesu Christi, merita beatæ Mariæ Virginis, & omnium Sanctorum, quidquid boni feceris, & mali sustinueris, sint tibi in remissionem peccatorum, augmentum gratiæ, & præmium vitæ æternæ. Amen.

In confessionibus autem frequentioribus & brevioribus omitti potest, Misereatur, &c. satis erit dicere: Dominus noster Iesu Christus, &c. ut supra usque ad illud, Passio Domini, &c.

Vrgente verò aliqua graui necessitate in periculo mortis, breuiter dicere poterit:

Ego te absoluo ab omnibus censuris, & peccatis, innomine Patris, &c.

DE ABSOLUTIONE AB EX- communicatione in foro exteriori.

Si potestas absoluendi ab excommunicationis sententia Sacerdoti commissa fuerit à Superiore, & in mandato certa forma sit præscripta; illa omnino seruanda est: si verò in mandato seu commissione dicitur: In forma Ecclesiæ consueta absoluat; hæc seruanda sunt.

Primò, ut excommunicatus ei, ob cuius offendam in excommunicationem incurrit, prius, si potest, satisfaciat. Quod si tunc non possit, sufficientem cautionem præbeat, aut saltem, si eam præstare non potest, iuret se, cum primum poterit, satisfactum.

Secundò, si crimen, ob quod in excommunicationem incidit, sit graue, iuramentum ab eo exigatur de parendo mandatis Ecclesiæ, quæ illi fient pro tali causa: ac præcipue, ne deinceps delinquat contra illum Canonem vel decretum, contra quod faciendo, censuram incurrit.

Denique hunc absoluendi ritum obseruabit.

Pœnitentem coram se vtroque genu flexo, in humero (si vir fuerit) vsque ad camisiam exclusiuē denudato, virga aut funiculis sedens leuiter percudit, dicendo totum Psalmum M iferere mei Deus,

Rituale Romanum.

&c. cum **G**loria Patri, &c. Deinde surgit, & aperto capite dicit: **K** yrie eleison. **C**hriste eleison. **K**yrie eleison. **P**ater noster. Et ne nos inducas in tentationem. **R**. Sed libera nos à malo. **V**. Saluum fac seruum tuum, [vel ancillam tuā,] Domine. **R**. Deus meus sperantem in te. **V**. Nihil proficiat inimicus in eo. [vel in ea.] **R**. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei. **V**. Esto ei Domine turris fortitudinis. **R**. A facie inimici. **V**. Domine exaudi orationem meam. **R**. Et clamor meus ad te veniat. **V**. Dominus vobis-
cum. **R**. Et cum spiritu tuo.

O remus.

Deus, cui proprium est misereri semper & parcere, suscipe deprecationem nostram, ut hunc famulum tuum, quem excommunicationis sententia constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absoluat. Per Christum Dominum nostrum. **R**. Amen.

Mox sedet, & cooperto capite dicit:

Dominus noster Iesus Christus te absoluat: & ego auctoritate ipsius, & sanctissimi Domini nostri Papæ, [vel Reuerendissimi Episcopi **N.** vel talis Superioris] mihi commissa, absoluo te à vinculo excommunicationis, in quam incurristi [vel incurrisse declaratus es] propter tale factum, vel causam, &c. & restituo te communioni & unitati fidelium, & sanctis Sacramentis Ecclesiæ, in nomine Patris **¶**, & Filij, & Spiritus sancti.

Quod

Quòd si Sacerdoti nulla sit à Superiore præscrip-
ta fornia, nec sibi mandatum, vt in forma Ecclesiæ
communi vel consueta absoluat, tunc nihilominus
pro rei grauitate prædictam cærimoniam & Preces
adhibeat: at verò si res non fuerit adeò grauis, absolu-
uere poterit, dicens:

Dominus noster Iesus Christus te absoluat: & ego
auctoritate ipsius, & sanctissimi Domini nostri Papæ
(si à Papa fuerit delegatus) [Reuerendissimi E-
piscopi N. vel talis Superioris] mihi concessa, absolu-
uo te, &c. vt suprà.

In foro autem interiori Confessarius habens fa-
cultatem absoluendi excommunicatum, absoluat
iuxta formam communem suprà præscriptam in ab-
solutione Sacramentali.

RITVS ABSOLVENDI EX- communicatum iam mortuum.

Si quis excommunicatus ex hac vita descendens
dederit signum contritionis, ne Ecclesiastica ca-
reat sepultura, sed Ecclesiæ suffragijs, quatenus
fieri potest, adiuuetur, absolvi potest hoc modo.

Si corpus nondum sepultum fuerit, verberetur, &
absoluatur, vt infra; deinde absolutum in loco sacro
sepeliatur.

Si verò fuerit sepultum in loco profano, si com-
modè fieri poterit, exhumabitur, & eodem modo

Rituale Romanum.

verberabitur, & post absolutionem in loco sacro se-pelietur: sed si commode exhumari non potest, locus sepulturæ verberetur, posteà absoluatur.

Quòd si in loco sacro sit sepultus, non exhumabitur, sed verberabitur sepulchrum. Dum auté corpus, siue sepulturā verberat, Sacerdos dicat Antiph. Exultabunt Domino ossa humiliata. Psal. Misere-re mei Deus, &c. Quo factō, absoluatur, dicendo: Auctoritate mihi concessa, ego te absoluo à vinculo excommunicationis, quam incurristi. [vel incurrisse declaratus es] propter tale factum, & restituo te communioni fidelium, in nomine Patris ☩, & Filij, & Spiritus sancti. Amen. Deinde dicatur Psalmus. De profundis. in fine, Requiem æternam dona ei Domine. R. Et lux perpetua luceat ei. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. V. Et ne nos inducas in temptationem. R. Sed libera nos à malo. V. A porta inferi. R. Erue Domine animam eius. V. Requiescat in pace. R. Amen. V. Domine exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

O remus.

DA quæsumus Domine, animæ famuli tui, quæ excommunicationis sententia constringerat, refrigerij sedem, quietis beatitudinem, & superni luminis claritatem. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

DE MODO ABSOLVENDI A
Suspensione, vel ab Interdicto, extra vel
intra sacramentalem Con-
fessionem.

Si Sacerdoti sit commissa facultas absoluendi ali-
quem à suspensione vel interdicto, quamvis nul-
la verba sint præcipue determinata, uti poterit
hac formula.

Pœnitens dicat: Confiteor Deo, &c. Sacerdos:
Misereatur tui, &c. Indulgentiam, &c.

Auctoritate mihi ab N. tradita, ego absoluo te à
vinculo suspensionis, [vel interdicti] quam [vel
quod] propter tale factum [vel causam] incurristi,
[i]eu incurrisse declaratus es,] in nomine Patris **+**,
& Filij, & Spiritus sancti. Amen.

Si verò Confessario, siue in foro conscientiæ, siue
extra data est potestas dispensandi super irregulari-
tate, tunc postquam absoluerit à peccatis, addat con-
sequenter:

Et eadem auctoritate dispenso tecum super irre-
gularitate. [vel irregularitatibus, si sunt plures] in
quam, [vel in quas] ob talem, vel tales causas, eas
exprimendo, incurristi, & habilem reddo, & restituo
te executioni Ordinum & officiorum tuorum, in no-
mine Patris **+**, & Filij, & Spiritus sancti. Amen.

Si nullum habet Ordinem, dicatur: Habilé reddo

Rituale Romanum.

te ad omnes Ordines suscipiendos, vel etiam ad alia,
iuxta tenorem mandati.

Quod si necesse sit titulum Beneficij restituere, &
fructus male perceptos condonare, subiungat:

Et restituo tibi titulum, [seu titulos] Beneficij,
[seu Beneficiorum,] & condono tibi fructus male
perceptos. In nomine Patris X, & Filij, & Spiritus
sancti. Amen.

Aduertat autem Sacerdos, ne villo modo in ijs fa-
cultatis suæ terminos excedat.

DE SANCTISSIMO
EVCHARISTIAE
SACRAMENTO.



Mnibus quidem Ecclesiæ Catholice Sacra-
mentis religiose sancteque tractandis, magna
ac diligens cura adhibenda est; sed præcipue
in administrando ac suscipiendo sanctissimæ
Eucharistie Sacramento, quo nihil dignius,
nihil sanctius & admirabilius habet Ecclesia Dei; cum in eo
contineatur præcipuum & maximum Dei donum, & ipse
met omnis gratia & sanctitatisfons auctorque Christus Do-
minus.

Parochus igitur summum studium in eo ponat, ut cum ipse
venerabile hoc Sacramentum, qua decet reuerentia, debitoque
cultu tractet, custodiat, & administret; tum etiā populus sibi

commis-

commissus religiosè colat, sanctè frequenterque suscipiat, præfertim in maioribus anni solemnitatibus.

Ideo populu sèpius admonebit qua præparatione, & quanta animi religione ac pietate, & humili etiam corporis habitu ad tam diuinum Sacramentum debeat accedere: ut præmissa Sacramentali confessione, omnes saltem à media nocte ieuni, & utroque genuflexo Sacramentum humibiter adorent, ac renuerenter suscipiant, viri quantum fieri potest à mulieribus separati.

Moneantur præterea communicantes, ut sumpto Sacramento non statim ab Ecclesia discedant, aut colloquantur, nec statim vagis oculis circumspiciant, aut expuant, neque de libro statim Orationes recitent, ne Sacramenti species de ore decidant: sed, qua pars est deuotione, aliquatis per in oratione permaneant, gratias agentes Deo de tam singulari beneficio, atque etiam de sanctissima passione Dominica, in cuius memoriam hoc mysterium celebratur, & sumitur.

Curare porrò debet, ut perpetuò aliquot particule consecratæ eo numero, qui usui infirmorum, & aliorum fidelium communioni satis esse possit, conseruentur in pixide ex solida decentique materia, eaque munda, & suo operculo bene clausa, albo velo cooperta, & quantum res feret, ornato in tabernaculo clave obserato.

Hoc autem tabernaculum conopæo decenter opertum, atque ab omni alia re vacuum, in Altari maiori, vel in alio, quod venerationi, & cultui tanti Sacramenti commodius ac decentius videatur sit collocatum; ita ut nullum alijs sacris functionibus, aut Ecclesiasticis Officijs impedimentum afferatur. Lam-

Rituale Romanum.

pades coram eo plures, vel saltem una, die noctuque perpetuo colluceat; curabitque Parochus, ut omnia ad ipsius Sacramentum ordinata, integra, mundaque sint, & conseruentur.

Sanctissimae Eucharistiae particulas frequenter renouabit. Hostiae verò, seu particulae consecrandae sint recentes, & ubi eas consecrauerit, veteres primò distribuat, vel sumat.

Fideles omnes ad sacram Communionem admittendi sunt, exceptis ijs, qui iusta ratione prohibentur. Arcendi autē sunt publicè indigni, quales sunt excommunicati, interdicti, manifesteque infames, ut merecrices, concubinarij, fæneratores, magi, sortilegi, blasphemi, & alij eius generis publici peccatores: nisi de eorum pœnitentia & emendatione constet, & publico scandalo priùs satisfecerint.

Occultos verò peccatores, si occultè petant, & non eos emendatos agnouerit, repellat; non autem si publicè petant, & sine scandalo ipsos præterire nequeat.

Amentibus prætereà seu phreneticis communicare non licet; licebit tamen, si quando habeant lucida interualla, & de notis nem ostendant, dum in eo statu manent, si nullum indignitatis periculum adsit.

Ijs etiam, qui propter ætatis imbecillitatē nondū huius Sacramenti cognitionē & gustū habent, administrari nō debet.

ORDO MINISTRANDI SACRAM COMMUNIONEM.

Sacerdos igitur sanctissimam Eucharistiā ministratus, Hostijs, seu particulis pro populi multitudine consecratis, vasculoque uno, vel plu-

ribus,

ribus, decenti & commodo loco expositis, cum vino & aqua ad purificationem eorum qui Communio nem sumpserint, & ante eos linteo mundo exteso, lotis prius manibus, & superpelliceo indutus, ac desuper stola coloris Officio illius diei conuenientis, praecedente Clerico seu alio ministro, procedit ad altare manibus iunctis, & accensis cereis; facta prius & posteà genuflexione, extrahit pixidem, & illam super corporale depositam discooperit. Minister genuibus flexis, nomine populi ad cornu Epistolæ facit Confessionem generalem, dicens: **Confiteor Deo,** &c. Tum Sacerdos iterum genuflectit, & manibus iunctis ante pectus vertit se ad populum (aduertens ne terga vertat Sacramento) & in cornu Euangeliū dicit. **Misereatur vestri,** &c. & addit: Indulgentiam, absolutionem **†**, & remissionem peccatorum vestrorum tribuat vobis omnipotens & misericors Dominus. **R. Amen.** dicens, Indulgentiam, &c. manu dextra in formam Crucis lignat communicandos.

Deinde ad Altare se conuertit, genuflectit, manu sinistra pixidem prehendit; & duobus digitis, pollice & indice, Sacramentum accipit, & eleuat, conuersusque ad populum in medio Altari dicit clara voce: **Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi.** mox subdit: Domine non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, & sanabitur anima mea. quod iterum ac tertio repetit. qua for-

mula etiam vtendum est, cùm feminæ Communio ministratur.

Postea ad communicandum accedit, incipiens ab ijs qui sunt ad partem Epistolæ; sed primò, si Sacerdotibus, vel alijs ex Clero danda sit Communio, ijs ad gradus Altaris genuflexis præbeatur; vel si comodè fieri potest, intra sepimentum Altaris sint à laicis distincti. Sacerdotes verò cum stola communient.

Sacerdos vnicuique porrigens Sacramentum, & faciens cum eo signum Crucis super pixidem simul dicit: Corpus Domini nostri Iesu Christi custodiat animam tuam in vitam æternam. Amen.

Vbi verò omnes communicauerint, Sacerdos reuersus ad Altare dicere poterit: O Sacrum conuiuum, in quo Christus sumitur, recolitur memoria passionis eius, mens impletur gratia, & futuræ gloriæ nobis pignus datur. **v.** Panem de cælo præstitisti eis. Minister respondet: Omne delectamentum in se habentem. tempore Paschali additur, Alleluia. **mox** Sacerdos dicit **v.** Domine exaudi orationem meam. **r.** Et clamor meus ad te veniat. **v.** Dominus vobiscum. **r.** Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili, passionis tuæ memoriam reliquisti; tribue quæsumus, ita nos Corporis & Sanguinis tui sacra mysteria venerari, vt redemptionis tuæ fructum in

nobis iugiter sentiamus. Qui viuis & regnas, &c.

Tempore Paschali dicitur Oratio.

Spiritum nobis, Domine, tuæ charitatis infunde: ut quos Sacramentis Paschalibus satiaſti, tua facias pietate concordes. Per Christum Dominum nostrum. *Rc.* Amen.

Antequam reponat Sacramentum, diligenter aduertat, ut si aliquid fragmentum digitis adhaſerit, illud in pixidem deponat, & eosdem digitos, quibus tetigit Sacramentum, abluat, & abstergat purificatio-rio; ablutionem verò sumat, si celebrauerit, aut ijs, qui tunc communicarunt, sumendam tradat, aut saltem in sacrarium injciat. Postea genuflectens reponit Sacramentum in tabernaculo, & clave obferat. Deinde extensa manu dextera, benedicit ijs qui com-municarunt, dicens: Benedictio Dei omnipotentis, Patris  & Filiî, & Spiritus sancti descendat super vos, & maneat semper. *Rc.* Amen.

Communio autem populi intra Missam, statim post Communionem Sacerdotis celebrantis fieri debet (nisi quandoque ex rationabili caufa post Missam ſi: facienda) cum Orationes, quæ in Missa post Com-munionem dicuntur, non ſolum ad Sacerdotem, ſed etiam ad alios communicantes ſpectent.

Itaque Sacerdos, ſumpro ſacratiſſimo Sanguine, antequam ſe purificet, ponat particulas conſecratas in pixide, vel ſi pauci ſint communicandi, ſuper pa-tenam, niſi in principio poſitæ fuerint in pixide: &

genuflectit, ministro interim faciente confessionem ut suprà. Postea vertens se ad populum, in cornu Euangeli dicit : **Misereatur vestri**, &c. & eo quo supra dictum est modo, porrigit communicandis Eucharistiam, incipiens à ministris Altaris, si velint communicare. Finita Communione, reuertitur ad Altare, nihil dicens, & non dat eis benedictionem, quia illā dabit in fine Missæ. Deinde dicit secretò, **Quod ore sumpsimus**, &c. vt in Missali, se purificat, & Missam absolvit. Quòd si contingat, absoluta Missa, statim aliquos interdum communicare, tunc Sacerdos adhuc planeta indutus, sacram Communionem eo modo, quo suprà dictum est, ministrabit.

DE COMMUNIONE PASCHALI.

Cret autem Parochus, vt in Quadragesima per se vel per alios concionatores populo opportune denuntietur Constitutio Concilij Lateranensis sub Innocentio III. quæ sic habet.

Omnis utriusque sexus fidelis, postquam ad annos discretionis peruererit, omnia sua solus peccata confiteatur fideliter saltem semel in anno proprio Sacerdoti, & iniunctam sibi pœnitentiam studeat pro viribus adimplere, suscipiens reuerenter ad minus in Pascha Eucharistiæ Sacramentum, nisi forte de consilio proprij Sacerdotis, ob aliquam rationabilem causam ad tempus ab eius perceptione duxerit |

rit abstinendum: alioquin & viuens ab ingressu Ecclesiae arceatur, & moriens Christiana careat sepultura.

Vt igitur hoc salutare Concilij decretum in uiolabiliter seruetur, descripta Parochus habeat nomina suorum Parochianorum; & qui dicto tempore non communicauerint, & post Octauam Paschæ eos qui propriæ salutis immemores saepius admoniti non obtemperauerint, Ordinario suo denturiet.

Dabit quoque operam Parochus, quoad eius fieri potest, ut in ipso die sanctissimo Paschæ communicent, quo die ipse per se, nisi legitimè impediatur, parochiaæ suæ fidelibus hoc Sacramentum ministrabit. Alienæ verò parochiaæ fideles ad proprium Parochum remittet, præter peregrinos & aduenas, & qui certum domicilium non habent: quibus ipse sacram præbebit Communionem, si ad illum accesserint ritè parati; vel ubi est ea consuetudo, eos ad Cathedralis Ecclesiae Parochos remittet. In ceteris verò seruabit ea, quæ in libro de statu animarum, ut infra, præscribuntur.

Ægrotis quoque parochialibus, etiam si Communionem extra præscriptos Paschales dies sumperferint, in Paschalibus diebus illam deferet ac ministrabit.

DE COMMUNIONE INFIRMORUM.

Vaticū sacratissimi Corporis Dñi nostri Iesu Christi summo studio ac diligentia ægrotantibus opportunitate procurandū est, ne forte contingat illostato bono, Parochi incuria, priuatos decedere. Cauen lū autē in primis est,

Rituale Romanum.

ne ad indignos cum aliorum scandalō deferatur, quales sunt
publici usurarij, concubinarij, notoriè criminosi, nominacim
excommunicati aut denunciati, nisi se se prius sacra Confessio-
ne purgauerint, & publicæ offensioni, prout de iure, satisfe-
cerint.

Hortetur Parochus infirmum, ut sacram Communionem
sumat, etiam si grauiter non ægrotet, aut mortis periculum
non immineat, maximè si Festi alicuius celebritas id suadeat;
neque ipse illam ministrare recusabit.

Pro Viatico autem ministrabit, cùm probabile est, quòd
eam amplius sumere non poterit. Quòd si æger, sumpto Viati-
co, dies aliquot vixerit, vel periculum mortis euaserit, & com-
municare voluerit, eius pio desiderio Parochus non deerit.

Potest quidem Viaticum breui morituris dari non ieunis;
id tamen diligenter curandum est, ne ijs tribuatur, à quibus
ob phrenesim, siue ob assiduam tussim, aliūmve similem mor-
bum aliqua indecentia cum iniuria tanti Sacramenti timeri
potest. Ceteris autem infirmis, qui ob deuotionem in ægritu-
dine communicant, danda est Eucharistia ante omnem cibū
& potum, non aliter ac ceteris fidelibus, quibus nec etiam per
modum medicinæ antè aliquid sumere licet.

Sed ali ui ad adorandum solum, seu deuotionis seu cuius-
uis rei pretextu ad ostendendum non deferatur.

Deferriri autem debet hoc sanctum Sacramentum ab Eccle-
sia ad priuatas ægrotantium domos decenti habitu, superposi-
tæ mundo velamine, manifestè atque honorificè, ante pectus cū
omni reverentia & timore, semper lumine præcedente.

Parochus igitur processurus ad communicandum infirmū,

aliquot

aliquot campane icibus iubeat conuocari Parochianos, seu Confraternitatem sanctissimi Sacramenti, ubi fuerit instituta) seu alios pios Christi fideles, qui sacram Eucharistiam cum cereis seu intortitijs comitentur, & umbellam seu baldachinum, ubi haberi potest, deferant. Premoneat, ut ægri cubiculum mundetur, & in eo paretur mensa linteo mundo cooperata, in qua sanctissimum Sacramentum decenter deponatur.

Parentur luminaria, ac duo vascula, alterum cum vino, alterum cum aqua; præterea linteum mundum ante pectus communicandi ponatur, atque alia ad ornatum loci, pro cuiusque facultate.

Vbi vero conuenient, qui Eucharistiam comitaturi sunt, Sacerdos indutus superpelliceo & stola, & si haberi potest, plauiali albi coloris, Acolythis seu Clericis, aut etiam Presbyteris (si locus feret) superpelliceo pariter indutis comitatus, decenter, & de more acceptas aliquot particulas consecratas, vel unam tantum (si longius aut difficilius iter sit faciendum) ponat in pixide, seu parua custodia quam proprio suo operculo cooperit, & velum sericum super imponit; ipse vero Sacerdos imposito sibi prius ab utroque humero oblongo velo decenti, utraque manu accipiat vas cum Sacramento, & deinde umbellam seu baldachinum subeat, nudo capite processurus.

Precedat semper Acolythus, vel aliis minister deferens lanternam (noctu autem hoc Sacramentum deferri non debet, nisi necessitas urgeat) sequantur duo Clerici, vel qui illorum vices suppleant; quorum alter Aquam benedictam cum aspersorio, & bursam cum corporali, quod supponendum erit vasculo Sanctissimi Sacramenti super mensa in cubiculo infirmi,

Rituale Romanum.

¶ cum linteolo purificatoriō ad dīgitos Sacerdotis abstergēn
dos; alter hunc librum Ritualem defirat, & campanulam iu-
giter pulset. Sucēdat deinde deferentes intortitia. Postremò Sa-
cerdos Sacramentum gestans eleuatum ante pectus sub vmbel-
la dicens Psalmum, Miserere, & alios Psalmos, & Cantica.
Quod si longius aut diffīcilius iter obeundum sit, & fortasse
etiam equitandum, necesse erit, vas in quo Sacramentum defer-
tur, bursa decenter ornata, & ad collum appensa, aptè include-
re, & ita ad pectus alligare atque obstringere, ut neque decide-
re, neque è pixide excuti Sacramentum queat.

Ingrediens verò locum vbi iacet infirmus, dicat:
Pax huic domui. Rx. Et omnibus habitantibus in ea.
Tum depositum Sacramentum super mensā, supposi-
to corporali, genuflexus adorat, omnibus in genua
procumbentibus; & mox accepta Aqua benedicta,
aspergit infirmum, & cubiculum, dicens Antiphonā:
Asperges me Domine hyssopo, & mundabor: laua-
bis me, & super niuem dealbabor: & primum ver-
sum Psalmi, Miserere mei Deus, cum Gloria Patri.
Sicut erat, &c. Deinde repetitur Aña. Asperges me,
&c. Postea v. Adiutorium nostrum in nomine Do-
mini. Rx. Qui fecit cælū & terram. v. Dñe exaudi
orationem meā. Rx. Et clamor meus ad te veniat. v.
Dominus vobiscum. Rx. Et cū spiritu tuo. Oremus.

Exaudi nos, Domine sancte, Pater omnipotens,
æterne Deus, & mittere digneris sanctum An-
gelum tuum de cælis, qui custodiat, foueat,
protegat, visitet atque defendat omnes habitantes in

hoc

hoc habitaculo. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

His dictis accedat ad infirmum, ut cognoscatur, num sit bene dispositus ad suscipiendum sacram Viaticum, & utrum velit aliqua peccata confiteri; & illum audit, atque absoluat: quamuis prius deberet esse ritus confessus, nisi necessitas aliter urgeat. Postea facta de more Confessione generali, siue ab infirmo, siue eius nomine ab alio, Sacerdos dicit: **Misereatur, &c. Indulgentiam, &c.**

Deinde facta genuflexione, accipit Sacramentum de vesculo, atque illud eleuians ostendit infirmo, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi, & more solito ter dicat: Domine non sum dignus, ut in tres sub tectum meum; sed tantum dic verbo, & sanabitur anima mea. & infirmus simul cum Sacerdote dicat eadem verba, saltem semel, submissa voce; tu Sacerdos dans infirmo Eucharistiam, dicat: Accipe frater [vel soror] Viaticum Corporis Domini nostri Iesu Christi, qui te custodiat ab hoste maligno, & perducat in vitam æternam. Amen.

Si vero Communio non datur per modum Viatici, dicat more ordinario: **Corporis Domini nostri Iesu Christi custodiat, &c.**

Quod si mors immineat, & periculum sit in morte, tunc dicto, **Misereatur, &c. predictis Precibus omnibus, vel ex parte omissis, ei statim Viaticum præbeatur.** Postea Sacerdos abluit digitos, nihil di-

Rituale Romanum.

cés; & infirmo detur ablutio. Deinde dicat **v.** Domi-
nus vobiscum, **R.** Et cum spiritu tuo. **O** remus.

D Omine sancte, Pater omnipotens, æterne
Deus, te fideliter deprecamur, vt accipienti
fratri nostro [vel sorori nostræ] sacrosanctum
Corpus Domini nostri Iesu Christi Filij tui, tam cor-
pori quam animæ pro sit ad remedium sempiternū:
qui tecum viuit & regnat in unitate Spiritus sancti
Deus, per omnia saecula saeculorum. **R.** Amen.

His expletis, si altera particula Sacramenti super
fuerit (superesse autem semper debet, præterquam in
casu iam dicto) genuflectit; surgit, & accipiens vas
cum Sacramento, facit cum eo signum Crucis super
infirmum, nihil dicens, & reuerenter illud deferens,
ordine quo venerat, reuertitur ad Ecclesiam dicendo
Psalmum. **L**audate Dominum de cælis. & alios
Psalmos & Hymnos, prout tempus feret. Cum per-
uenerit ad Ecclesiam, ponit Sacramentum super Al-
tare, adorat, deinde dicit **v.** Panem de cælo præsti-
tisti eis. **R.** Omne delectamentum in se habentem.
v. Dominus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo.

O remus.

Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili Pa-
ssionis tuæ memoriam reliquisti; tribue, quæ-
sumus, ita nos Corporis & Sanguinis tui sacra
mysteria venerari, vt redemptionis tuæ fructum in
nobis iugiter sentiamus. Qui viuis & regnas, **&c.** A-
men.

Deinde annuntiat Indulgentias à summis Pontificibus concessas sanctissimum Sacramentum comitantibus.

Post eadēcum Sacramento in pixide velo cooperta faciat signū Crucis super populu, nihil dicens. Postremò illud in loco suo reponat.

Quòd si ob difficultatem aut longitudinem itineris, vel quia ea qua decet veneratione Sacramentum ad Ecclesiam commodè raportari non potest, sumpta fuerit vna tantum particula consecrata, ut dictum est, tunc ea infirmo administrata, Sacerdos prædictis Precibus recitatis, eum manu benedicit, & vna cum alijs priuato habitu, extinctis luminibus, umbilla de missa, latente pixide, ad Ecclesiam, vel domum quisque suam reuertatur.

DE SACRAMENTO EXTREMÆ VNCTONIS



Xtremæ Vnctionis Sacramentum, à Christo Domino institutum, tanquam cœlestis medicina, non animæ solū sed etiam corporis salutaris, omni studio ac diligentia periculose ægrotantibus adhibendum est; & eo quidem tempore, si fieri possit, cùm illis adhuc integra mens & ratio viget: ut ad uberiorem Sacramenti gratiam percipiendam, ipsi etiam suā fidem, ac piam animi voluntatem conferre possint, dum sacro lniuntur Oleo.

In quo illud in primis ex generali Ecclesiæ consuetudine

Rituale Romanum.

obseruandum est, ut si tempus, & infirmi conditio permittat, ante extremam Vnctionem, Pœnitentiæ & Eucharistie Sacra menta infirmis præbeantur.

Habeat igitur Parochus loco nitido & decenter ornato, in vase argenteo seu stanneo, diligenter custoditum sacram Oleum infirmorum, quod singulis annis Feria v. in Cœna Domini ab Episcopo benedictum, veteri combusto, renouandum est. Id tamen, si forte infra annum aliquo modo ita deficiat, ut sufficere non posse videatur, neque aliud benedictum haberi queat, modico Oleo non benedicto in minori quantitate super infuso, reparari potest.

Oleum porrò ipsum vei per se solum, vel in bombacio, seu re simili seruari potest: sed ad evitandum effusionis periculū multo commodius ad infirmos defertur in bombacio.

Debet autem hoc Sacramentum infirmis præberi, qui cum ad usum rationis peruerint, tam grauiter laborant, ut mortis periculum imminere videatur, & ijs qui præsenio deficiunt, & in diem videntur morituri, etiam sine alia infirmitate.

Infirmis autem, qui dum sana mente & integris sensibus essent, illud petierunt, seu verisimiliter petiſſent, seu dederint signa contritionis, etiam si deinde loquela amiserint, vel amētes effecti sint, vel delirēt, aut nō sentiant, nihilominus præbeatur.

Sed si infirmus, dum phrenesi aut amentia laborat, verisimiliter posset quidquam facere contra reverentiam Sacramenti, non inungatur, nisi periculum tollatur omnino.

Impœnitentibus vero, & qui in manifesto peccato mortali moriuntur, & excommunicatis, & nondum baptizatis penitus denegetur.

Non ministretur etiam prælium inituris, aut nauigatione,
aut peregrinationem, aut alia pericula subiuris, aut reis vlti-
mo supplicio mox afficiendis, aut pueris rationis usum non ha-
bentibus.

Si quis autem laborat in extremis, & periculum immineat
ne decedat antequam finiantur Vnctiones; citò ungatur, inci-
piendo ab eo loco: Per istam sanctam Vnctionem, &c. ut
infra. deinde si adhuc superuiuat, dicantur Orationes præter-
missæ, sus loco posite.

Si verò dum inungitur, infirmus decedat, Presbyter ultrà
non procedat, & prædictas Orationes omittat.

Quòd si dubitet an viuat adhuc, Vnctionem prosequatur,
sub conditione pronuntiando formam dicens: Si viuis, per
istam sanctam Vnctionem, &c. ut infra.

Si autem acciderit, infirmum post peccatorum suorum con-
fessionem ad exitum vitæ properare, tunc cum sacro Viatico
poterit & Oleum infirmorum ad eum deferri, per ipsum Sacer-
dotem qui defert sacram Eucharistiam. Si tamen aliis Pres-
byter vel Diaconus, qui Oleum sanctum deferat, haberi possit, o
per ipsum deferatur: qui superpelliceo induitus, cum Oleo sa-
cro occultè delato sequatur Sacerdotem Viaticum portatorem;
& postquam infirmus Viaticum sumpserit, inungatur à Sa-
cerdote.

In eadem infirmitate hoc Sacramentum iterari non debet,
nisi diuturna sit, ut cum infirmus conualuerit, iterum in peri-
culum mortis incidit.

Quinque verò corporis partes præcipue vngi debent, quas
veluti sensum instrumenta homini natura tribuit; nempe ocu-